

DIRECTIVA 2012/29/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului

Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012, de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului			Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală		Diferențe	Observații
Articol/ paragraf		Prevederi	Articol/ alineat	Prevederi		
CAPITOLUL 1 DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Obiective (1)		Scopul prezentei directive este de a garanta faptul că victimele criminalității beneficiază de informații, de sprijin și protecție adecvate și sunt în măsură să participe în procedurile penale. Statele membre garantează faptul că victimele sunt recunoscute și tratate cu respect, atenție și profesionalism și de o manieră individualizată și nediscriminatorie, în toate contactele cu serviciile de sprijinire a victimelor sau de justiție reparatorie sau cu o autoritate competentă, care intervine în cadrul procedurilor penale. Drepturile prevăzute de prezenta directivă se aplică victimelor de o manieră nediscriminatorie, inclusiv în				Nu face obiectul prezentului proiect

	ceea ce privește statutul acestora din punctul de vedere al reședinței.				
(2)	În punerea în aplicare a prezentei directive, în cazul în care victima este un copil, statele membre asigură luarea în considerare în primul rând a interesului superior al acestuia, evaluat în mod individual. Prevalează o abordare orientată spre copil, luând în considerare în mod corespunzător vârsta, nivelul de maturitate, opiniile, nevoile și preocupările acestuia. Copilul și, dacă există, titularul răspunderii parentale sau alt reprezentant legal al copilului sunt informați cu privire la orice măsuri sau drepturi destinate în mod specific copilului.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 2 Definiții (1) (a) (i)	În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: "victimă" înseamnă: o persoană fizică ce a suferit un prejudiciu, inclusiv o vătămare a integrității sale fizice, mentale sau emoționale, sau un prejudiciu economic, cauzate în mod direct de o infracțiune;				Nu face obiectul prezentului proiect

(ii)	membrii familiei unei persoane al cărei deces a fost cauzat în mod direct de o infracțiune și care au suferit prejudicii în urma decesului persoanei respective;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	"membrii familiei" înseamnă soțul/soția, persoana care conviețuiește cu victima, fiind angajată într-o relație intimă și gospodărintă împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, rudele în linie directă, frații și surorile, precum și persoanele aflate în întreținerea victimei;				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	"copil" înseamnă orice persoană având o vârstă mai mică de 18 ani;				Nu face obiectul prezentului proiect
(d)	"justiție reparatorie" înseamnă orice proces prin care victima și autorul infracțiunii pot, în cazul în care consimt liber, să participe activ la soluționarea problemelor generate de infracțiune cu ajutorul unei terțe părți imparțiale.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2) (a)	Statele membre pot stabili proceduri: pentru limitarea numărului membrilor familiei care pot beneficia de drepturile prevăzute de prezenta directivă, ținând seama de circumstanțele individuale ale fiecărui caz; și				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	în sensul alineatului (1) litera (a) punctul (ii), pentru stabilirea membrilor familiei care au prioritate în ceea ce				Nu face obiectul prezentului proiect

	privește exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta directivă.				
Capitolul 2 Furnizarea de informații și sprijin Articolul 3 Dreptul de a înțelege și de a se face înțeles (1)	Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a asista victimele astfel încât acestea să înțeleagă și să se poată face înțelese de la primul contact și în cursul oricărei interacțiuni ulterioare necesare pe care o au cu o autoritate competentă în cadrul procedurilor penale, inclusiv în cazul în care informațiile sunt furnizate de respectiva autoritate.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre asigură efectuarea comunicațiilor către victime într-un limbaj simplu și accesibil, verbal sau în scris. Astfel de comunicații iau în considerare caracteristicile personale ale victimei, inclusiv orice dizabilitate care poate afecta abilitatea de a înțelege sau de a se face înțeleasă.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Cu excepția cazului în care este contrar intereselor victimei sau ar afecta negativ desfășurarea procedurilor, statele membre permit victimelor să fie însoțite de persoană aleasă de acestea				Nu face obiectul prezentului proiect

	cu ocazia primului contact cu o autoritate competentă, atunci când, datorită impactului infracțiunii, victima solicită asistență pentru a înțelege sau a se face înțeleasă.				
Articolul 4 Dreptul de a primi informații încă de la primul contact cu o autoritate competentă (1)	Statele membre se asigură că victimele primesc următoarele informații, fără întârzieri inutile, încă de la primul contact cu o autoritate competentă, pentru a permite acestora să își exercite drepturile prevăzute de prezenta directivă: (a) tipul de sprijin pe care victimele îl pot primi și din partea cui, inclusiv, în cazul în care este relevant, informații de bază privind accesul la asistență medicală, orice tip de asistență specializată, inclusiv asistență psihologică și cazare alternativă;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	procedurile privind formularea unei plângeri cu privire la o infracțiune și rolul victimelor în aceste proceduri;				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	modul și condițiile în care victimele pot obține protecție, inclusiv măsurile de protecție;				Nu face obiectul prezentului proiect

(d)	modul și condițiile de acces la consiliere juridică, asistență juridică și orice altă formă de consiliere;				Nu face obiectul prezentului proiect
(e)	modul și condițiile în care victimele pot avea acces la despăgubiri;				Nu face obiectul prezentului proiect
(f)	modul și condițiile în care victimele au dreptul la interpretare și traducere;				Nu face obiectul prezentului proiect
(g)	în cazul în care victimele își au reședința în alt stat membru decât cel în care a fost comisă infracțiunea, orice măsură, procedură sau instrument specific care este disponibil pentru a-și apăra interesele în statul membru unde se stabilește primul contact cu autoritatea competentă;				Nu face obiectul prezentului proiect
(h)	procedurile disponibile de formulare a plângerilor, în cazul în care drepturile acestora nu sunt respectate de autoritatea competentă;				Nu face obiectul prezentului proiect
(i)	datele de contact pentru comunicările cu privire la cauza lor;				Nu face obiectul prezentului proiect
(j)	serviciile de justiție reparatorie disponibile;				Nu face obiectul prezentului proiect

(k)	modul și condițiile în care victimelor li se pot rambursa cheltuielile suportate ca urmare a participării în procedurile penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Amploarea sau gradul de detaliu al informațiilor menționate la alineatul (1) poate varia în funcție de nevoile specifice și de situația personală a victimei și de tipul sau natura infracțiunii. Detalii suplimentare pot fi, de asemenea, transmise în etape ulterioare în funcție de nevoile victimei și de relevanța, în fiecare etapă a procedurilor, a unor astfel de detalii.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 5 Drepturile victimelor în momentul formulării unei plângeri (1)	Statele membre se asigură că victimele primesc o confirmare scrisă de înregistrare a plângerii lor formale depuse de acestea la autoritatea competentă a unui stat membru, care conține elementele de bază ale infracțiunii respective.				Nu face obiectul prezentului proiect

(2)	Statele membre se asigură că victimele care doresc să formuleze o plângere referitoare la o infracțiune și care nu înțeleg sau nu vorbesc limba autorității competente au posibilitatea de a formula plângerea într-o limbă pe care o înțeleg sau primesc asistența lingvistică necesară.	La articolul 289, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins: „(11) Persoana care nu vorbește sau nu înțelege limba română poate depune plângerea în limba pe care o înțelege. Odată cu depunerea plângerii aceasta poate solicita ca, atunci când este citată, să primească și o traducere a citației.”			
(3)	Statele membre se asigură că victimele care nu înțeleg sau nu vorbesc limba autorității competente primesc, în mod gratuit, o traducere a confirmării scrise de înregistrare a plângerii lor prevăzute la alineatul (1), dacă solicită acest lucru, într-o limbă pe care o înțeleg.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 6 Dreptul de a primi informații cu privire la propria cauză (1)	Statele membre se asigură că victimele sunt informate, fără întârzieri inutile, cu privire la dreptul lor de a primi următoarele informații privind procedurile penale inițiate ca urmare a plângerii privind infracțiunea care afectează victima și că, la cerere, primesc astfel de informații: (a) orice decizie de a nu continua sau de a înceta ancheta sau de a nu începe				Nu face obiectul prezentului proiect

	urmărirea penală împotriva autorului infracțiunii;				
(b)	data și locul procesului și natura acuzațiilor împotriva autorului infracțiunii.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2) a)	Statele membre se asigură că, în funcție de rolul lor în sistemul judiciar penal relevant, victimele sunt informate, fără întârzieri inutile, cu privire la dreptul lor de a primi următoarele informații privind procedurile penale inițiate ca urmare a plângerii privind infracțiunea care afectează victima și că, la cerere, primesc astfel de informații: (a) orice hotărâre finală pronunțată într-un proces;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	informații care să îi permită victimei să ia la cunoștință stadiul procedurilor penale, cu excepția situației excepționale în care desfășurarea corespunzătoare a cauzei ar putea fi afectată printr-o astfel de informare.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Informațiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) litera (a) includ motivarea sau un rezumat succint al motivării respectivei hotărâri, cu				Nu face obiectul prezentului proiect

	excepția cazului unei hotărâri aparținând unui juriu sau al unei hotărâri în care motivarea este confidențială, caz în care motivarea nu este furnizată în temeiul dreptului intern.				
(4)	Dorința victimelor de a primi sau nu informații are forță obligatorie pentru autoritățile competente, cu excepția cazului în care informațiile respective trebuie transmise în virtutea dreptului victimei de a avea o participare activă în procedurile penale. Statele membre permit victimelor să își modifice în orice moment opțiunea și o iau ulterior în considerare.				Nu face obiectul prezentului proiect
(5)	Statele membre se asigură că victimelor li se oferă posibilitatea de a fi informate fără întârzieri inutile, atunci când persoana aflată în arest, urmărită penal sau condamnată pentru infracțiunile care le privesc este eliberată sau a evadat din detenție. În plus, statele membre se asigură că victimele sunt informate cu privire la orice măsuri relevante adoptate pentru protecția lor în caz de eliberare sau evadare a autorului infracțiunii.	La articolul 111, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) Persoanei vătămate i se aduce la cunoștință cu ocazia primei audieri faptul că, în cazul în care inculpatul va fi privat de libertate, respectiv condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, poate să fie informată cu privire la punerea în libertate în orice mod sau evadarea acestuia.”			

		Alineatul (5) al articolului 230 se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) Dacă persoana vătămată a solicitat înștiințarea sa cu privire la eliberarea în orice mod sau evadarea persoanei arestate, judecătorul care a emis mandatul consemnează aceasta într-un proces-verbal, pe care îl predă organului de poliție.” La articolul 404, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins: „(6) Când instanța a pronunțat pedeapsa închisorii, iar persoana vătămată a solicitat înștiințarea cu privire la eliberarea în orice mod sau evadarea condamnatului, instanța face o mențiune în acest sens în dispozitivul hotărârii.”			
(6)	Victimele primesc, la cerere, informațiile menționate la alineatul (5) cel puțin în cazurile în care există un pericol sau în cazul unui risc identificat de prejudiciu la adresa acestora, cu excepția cazului în care există un risc				Nu face obiectul prezentului proiect

	identificat de prejudiciu la adresa autorului infracțiunii care ar rezulta din notificare.				
Articolul 7 Dreptul la servicii de interpretariat și traducere (1)	Statele membre se asigură că victimele care nu înțeleg sau nu vorbesc limba utilizată în procedurile penale la care participă pot beneficia, la cerere și în mod gratuit, de servicii de interpretariat, în funcție de rolul care le revine în cadrul procedurilor penale din sistemul judiciar penal relevant, cel puțin la audierile și interogatoriile victimei în cadrul procedurilor penale în fața organelor de cercetare și a autorităților judiciare, inclusiv în cursul interogatoriilor de către organele de poliție, precum și de servicii de interpretariat în momentul participării active la audierile în fața instanței și a oricăror audieri intermediare care sunt necesare.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Fără a se aduce atingere dreptului la apărare și în conformitate cu normele privind marja de apreciere a instanței, pot fi utilizate mijloace tehnice de comunicare, cum ar fi videoconferința, telefonul sau internetul, cu excepția cazului în care este necesară prezența fizică a interpretului pentru ca	La articolul 81, alineatul (1), litera g ¹) se modifică și va avea următorul cuprins: " (g ¹) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română. În			

	victimele să-și poată exercita în mod corespunzător drepturile sau să poată înțelege procedura.	cazurile urgente se pot folosi mijloace tehnice de comunicare, dacă se apreciază că acest lucru este necesar și că nu împiedică exercitarea drepturilor persoanei vătămate”			
(3)	Statele membre se asigură că victimele care nu înțeleg sau nu vorbesc limba utilizată în procedurile penale în care participă beneficiază, la cerere și în mod gratuit, în funcție de rolul care le revine în cadrul procedurilor penale din sistemul judiciar penal relevant, de traducerea informațiilor esențiale exercitării drepturilor lor în cadrul procedurilor penale într-o limbă pe care o înțeleg, în măsura în care aceste informații sunt puse la dispoziția victimelor. Traducerile unor astfel de informații includ, cel puțin, orice hotărâre privind încetarea procedurilor penale referitoare la infracțiunea suferită de victimă și, la cererea victimei, motivarea sau un rezumat succint al motivării respectivei hotărâri, cu excepția cazului unei hotărâri aparținând unui juriu sau al unei hotărâri în care motivarea este confidențială, caz în care motivarea nu	La articolul 81, după litera g¹) se adaugă o nouă literă, litera g²), cu următorul cuprins: „(g²) dreptul de a i se comunica traducerea într-o limbă pe care o înțelege a oricărei soluții de netrimiteră în judecată, atunci când nu înțelege limba română;” Alineatul (1) al articolului 407 se modifică și va avea următorul cuprins: 1) După pronunțare, o copie a minutei hotărârii se comunică procurorului, părților, persoanei vătămate și, în cazul în care inculpatul este arestat, administrației locului de deținere, în vederea exercitării căii de atac. În cazul în care inculpatul, partea civilă sau persoana vătămată nu înțelege			

	este furnizată în temeiul dreptului intern.	limba română, o copie a minutei hotărâri i se comunică acesteia într-o limbă pe care o înțelege. După redactarea hotărârii, acestora li se comunică hotărârea în întregul său.”			
(4)	Statele membre se asigură că victimele care au dreptul să primească informații privind data și locul procesului, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (b), și care nu înțeleg limba autorității competente primesc, la cerere, o traducere a informațiilor la care au dreptul.	La articolul 289, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins: „(11) Persoana care nu vorbește sau nu înțelege limba română poate depune plângerea în limba pe care o înțelege. Odată cu depunerea plângerii aceasta poate solicita ca, atunci când este citată, să primească și o traducere a citației.”			
(5)	Victimele pot prezenta o cerere motivată pentru ca un document să fie considerat esențial. Nu se impune obligația de a traduce acele părți din documentele esențiale care nu sunt relevante pentru obiectivul de a permite victimelor să participe în mod activ în procedurile penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
(6)	Prin derogare de la alineatele (1) și (3), o traducere orală sau un rezumat oral al documentelor esențiale poate fi furnizat în locul unei traduceri scrise,				Nu face obiectul prezentului proiect

	cu condiția ca o astfel de traducere orală sau rezumat oral să nu prejudicieze caracterul echitabil al procedurilor.				
(7)	Statele membre se asigură că autoritatea competentă evaluează dacă victimele au nevoie de interpretare sau de traducere, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (3). Victimele pot contesta o decizie de a nu furniza interpretare sau traducere. Normele procedurale privind o astfel de contestație se stabilesc în cadrul dreptului intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
(8)	Interpretarea și traducerea, precum și examinarea unei contestații la o hotărâre de a nu asigura interpretare sau traducere în temeiul prezentului articol nu trebuie să prelungească în mod nerezonabil procedurile penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 8 Dreptul de acces la serviciile de sprijinire a victimelor (1)	Statele membre se asigură că victimele au acces, în concordanță cu necesitățile lor, la servicii confidențiale de sprijinire a victimelor, în mod gratuit, care acționează în interesul victimelor înainte, în timpul și pentru o durată adecvată după încetarea procedurilor penale. Membrii familiei au acces la				Nu face obiectul prezentului proiect

	serviciile de sprijinire a victimelor în conformitate cu necesitățile lor și cu gravitatea prejudiciului suferit ca urmare a infracțiunii săvârșite împotriva victimei.				
(2)	Statele membre facilitează direcționarea victimelor, de către autoritatea competentă la care a fost depusă plângerea și de către alte entități relevante, către serviciile de sprijinire a victimelor.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Statele membre adoptă măsuri pentru a institui servicii specializate, gratuite și confidențiale de sprijinire a victimelor în plus față de sau ca parte integrantă a serviciilor generale de sprijinire a victimelor sau pentru a permite organizațiilor de sprijinire a victimelor să facă apel la entități specializate existente care oferă astfel de sprijin specializat. Victimele au acces la astfel de servicii în conformitate cu nevoile lor specifice, iar membrii familiei au acces la respectivele servicii în conformitate cu nevoile lor specifice și cu gradul de vătămare suferit ca urmare a infracțiunii săvârșite împotriva victimei.				Nu face obiectul prezentului proiect

(4)	Serviciile de sprijinire a victimelor și orice servicii specializate de sprijinire pot fi instituite ca organizații publice sau neguvernamentale și pot fi organizate pe bază profesională sau voluntară.				Nu face obiectul prezentului proiect
(5)	Statele membre se asigură că accesul la serviciile de sprijinire a victimelor nu depinde de formularea de către victimă a unei plângeri formale în fața unei autorități competente cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 9 Sprijinul din partea serviciilor de sprijinire a victimelor (1)	Serviciile de sprijinire a victimelor, astfel cum sunt menționate la articolul 8 alineatul (1), furnizează cel puțin: (a) informațiile, consilierea și sprijinul relevante pentru exercitarea drepturilor care revin victimelor, inclusiv în ceea ce privește accesul la sistemele publice naționale de despăgubire în cazul daunelor penale, precum și cu privire la rolul victimelor în cadrul procedurilor penale, inclusiv pregătirea pentru participarea la proces;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	informații privind sau trimitere directă la orice servicii specializate de sprijinire relevante existente;				Nu face obiectul prezentului proiect

(c)	sprijinul <u>emoțional</u> și, dacă este disponibil, cel psihologic;				Nu face obiectul prezentului proiect
(d)	consiliere privind aspectele financiare și practice subsecvente infracțiunii;				Nu face obiectul prezentului proiect
(e)	cu excepția cazului în care este furnizată de alte servicii publice sau private, consiliere cu privire la riscurile de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare, precum și la prevenirea acestora.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre încurajează serviciile de sprijinire a victimelor să acorde o atenție deosebită nevoilor specifice ale victimelor care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Cu excepția cazului în care acestea sunt furnizate de alte servicii publice sau private, serviciile specializate de sprijinire menționate la articolul 8 alineatul (3), instituie și pun la dispoziție cel puțin:				Nu face obiectul prezentului proiect
(a)	adăposturi sau orice altă cazare provizorie adecvată pentru victimele care au nevoie de un loc sigur din cauza unui risc iminent de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare;				Nu face obiectul prezentului proiect

(b)	sprijin orientat și integrat pentru victimele cu nevoi specifice, precum victimele violenței sexuale, victimele violenței bazate pe gen și victimele violențelor în cadrul unor relații apropiate, inclusiv sprijin în cazul traumelor și consiliere.				Nu face obiectul prezentului proiect
Capitolul 3 Participarea în procedurile penale Articolul 10 Dreptul de a fi audiat (1)	Statele membre se asigură că victimele pot fi audiate în cursul procedurii penale și pot prezenta probe. În cazul audierii unei victime-copil, se iau în considerare în mod adecvat vârsta și maturitatea acesteia.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Normele procedurale în temeiul cărora victimele pot fi audiate în cursul procedurilor penale și pot prezenta probe se stabilesc în cadrul dreptului intern.				Nu necesită transpunere
Articolul 11 Drepturi în cazul unei hotărâri de neîncepere a urmăririi penale (1)	Statele membre se asigură că victimele, în funcție de rolul care le revine în sistemul judiciar penal relevant, au dreptul de a solicita revizuirea unei hotărâri de <i>neîncepere a urmăririi penale</i> . Normele procedurale pentru o astfel de revizuire se stabilesc în dreptul intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	În cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, rolul victimei în sistemul				Nu face obiectul prezentului proiect

	judiciar penal relevant se stabilește numai după adoptarea hotărârii de urmărire penală, statele membre se asigură că cel puțin victimele unor încălcări grave au dreptul de a solicita revizuirea unei hotărâri de neîncepere a urmăririi penale. Normele procedurale pentru o astfel de revizuire se stabilesc în cadrul dreptului intern.				
(3)	Statele membre se asigură că victimele sunt informate fără întârzieri inutile cu privire la dreptul lor de a primi și că primesc, la cerere, informații suficiente pentru a decide dacă doresc sau nu să solicite revizuirea oricărei hotărâri de neîncepere a urmăririi penale.	Art. II pct. 67 La alineatul (2) al art. 286, după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d'), cu următorul cuprins: „d') atunci când este cazul, mențiunea căii de atac disponibile, cu arătarea termenului în care aceasta poate fi exercitată;”			
(4)	În cazul în care hotărârea de neîncepere a urmăririi penale este adoptată de cea mai înaltă autoritate de urmărire penală, a cărei hotărâre nu poate face obiectul unei căi de atac în temeiul dreptului intern, calea de atac poate fi soluționată de aceeași autoritate.				Nu face obiectul prezentului proiect
(5)	Alineatele (1), (3) și (4) nu se aplică deciziei procurorului de neîncepere a urmăririi penale, în cazul în care o astfel de decizie conduce la o				Nu necesită transpunere.

		soluționare extrajudiciară, în măsura în care dreptul intern prevede aceasta.				
Articolul 12 Dreptul garanții contextul serviciilor justiției reparatorie (1)	la în de	Statele membre iau măsuri care garantează protecția victimei împotriva victimizării secundare și repetate, precum și a intimidării și răzbunării, care să se aplice atunci când se recurge la orice serviciu de justiție reparatorie. Astfel de măsuri garantează victimelor care optează să participe în procesul de justiție reparatorie că beneficiază, la cerere, de acces la servicii de justiție reparatorie sigure și competente, cu respectarea cel puțin a următoarelor condiții:				
(a)		se recurge la servicii de justiție reparatorie dacă acestea sunt în interesul victimei, în funcție de considerațiile privind siguranța și cu acordul liber și în cunoștință de cauză al acesteia, care poate fi retras în orice moment;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)		înainte de a accepta să participe în procesul de justiție reparatorie, victima primește informații complete și obiective cu privire la proceduri și la eventualele rezultate ale acestora, precum și informații cu privire la				Nu face obiectul prezentului proiect

	procedurile de supraveghere a punerii în aplicare a oricărui acord;				
(c)	autorul infracțiunii a recunoscut faptele de bază ale cauzei;				Nu face obiectul prezentului proiect
(d)	orice acord este încheiat în mod voluntar și poate fi luat în considerare în cadrul oricăror proceduri penale ulterioare;				Nu face obiectul prezentului proiect
(e)	discuțiile din cadrul procedurilor de justiție reparatorie care nu au loc în public sunt confidențiale și nu sunt divulgate ulterior, cu excepția cazului în care părțile își dau acordul în acest sens sau dacă acest lucru se prevede în dreptul intern, având în vedere interesul public prevalent.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre facilitează trimiterea cauzelor, dacă este cazul către serviciile de justiție reparatorie, inclusiv prin stabilirea de proceduri sau orientări cu privire la condițiile unei astfel de trimiteri.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 13 Dreptul la asistență juridică	Statele membre se asigură că victimele au acces la asistență juridică, atunci când au calitatea de parte în procedurile penale. Condițiile sau normele procedurale în conformitate cu care victimele pot avea acces la asistență juridică se stabilesc în dreptul intern.				Nu face obiectul prezentului proiect

Articolul 14 Dreptul la rambursarea cheltuielilor	Statele membre oferă victimelor care participă în procedurile penale posibilitatea de a li se rambursa cheltuielile suportate ca urmare a participării lor active la aceste proceduri, în funcție de rolul care le revine în sistemul judiciar penal relevant. Condițiile sau normele procedurale în conformitate cu care victimelor li se pot rambursa cheltuielile se stabilesc în dreptul intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 15 Dreptul la restituirea bunurilor	Statele membre se asigură că, în urma unei decizii a unei autorități competente, bunurile recuperabile care sunt sechestrate pe durata procedurilor penale li se restituie victimelor fără întârziere, cu excepția cazului în care ele sunt necesare în cadrul procedurilor penale. Condițiile sau normele procedurale în conformitate cu care astfel de bunuri sunt restituite se stabilesc în dreptul intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 16 Dreptul de a obține în cadrul procedurilor penale o decizie privind despăgubirile din partea autorului infracțiunii	Statele membre se asigură că, în cursul procedurilor penale, victimele au dreptul de a obține o decizie privind despăgubirile din partea autorului infracțiunii, într-un termen rezonabil, cu excepția cazului în care în dreptul intern se prevede că o astfel de decizie				Nu face obiectul prezentului proiect

(1)	se adoptă în cadrul altor proceduri judiciare.				
(2)	Statele membre promovează măsurile necesare pentru a-i încuraja pe autorii infracțiunilor să despăgubească în mod corespunzător victimele.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 17 Drepturile victimelor care au reședința în alt stat membru (1)	Statele membre se asigură că autoritățile lor competente sunt în măsură să adopte măsurile adecvate pentru a reduce la minimum dificultățile care apar atunci când victima își are reședința într-un alt stat membru decât cel în care a fost săvârșită infracțiunea, în special în ceea ce privește desfășurarea procedurilor. În acest scop, autorităților statului membru în care a fost săvârșită infracțiunea le revine, în special, sarcina:				Nu face obiectul prezentului proiect
(a)	de a lua o declarație victimei imediat după formularea plângerii cu privire la săvârșirea infracțiunii în fața autorității competente;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	de a recurge cât mai mult posibil la dispozițiile privind videoconferințele și teleconferințele prevăzute în Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 29 mai 2000 [17] în scopul				Nu face obiectul prezentului proiect

	audierii victimelor care au reședința în străinătate.				
(2)	Statele membre se asigură că victimele infracțiunilor săvârșite într-un alt stat membru decât cel în care acestea își au reședința pot formula o plângere în fața autorităților competente din statul membru de reședință, dacă nu au posibilitatea de a face acest lucru în statul membru în care a fost săvârșită infracțiunea sau, în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave, potrivit dreptului intern al respectivului stat membru, dacă nu doresc să facă acest lucru.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Statele membre se asigură că autoritatea competentă care a înregistrat plângerea victimei o transmite fără întârziere autorității competente a statului membru în care a fost săvârșită infracțiunea, în cazul în care competența de a iniția procedurile nu a fost încă exercitată de statul membru în care a fost înregistrată plângerea.				Nu face obiectul prezentului proiect
Capitolul 4 Protecția victimelor și recunoașterea victimelor cu nevoi de protecție specifice	Fără a aduce atingere dreptului la apărare, statele membre garantează adoptarea unor măsuri de protecție a siguranței victimelor și a membrilor familiilor acestora împotriva victimizării secundare și repetate și a				Nu face obiectul prezentului proiect

Articolul 18 Dreptul la protecție	intimidării și răzbunării, inclusiv împotriva riscului unor vătămări emoționale sau psihologice, și de protecție a demnității victimelor pe durata audierilor și în momentul depunerii mărturiei. După caz, astfel de măsuri includ și proceduri instituite în temeiul dreptului intern pentru protecția fizică a victimelor și a membrilor familiilor acestora.				
Articolul 19 Dreptul la evitarea contactului dintre victimă și autorul infracțiunii (1)	Statele membre stabilesc condițiile necesare pentru a se permite evitarea contactului dintre victime și, după caz, membrii familiei acestora și autorul infracțiunii în incinta în care se desfășoară procedurile penale, în afară de cazul în care acest lucru este impus de procedurile penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre se asigură că noile clădiri ale instanțelor judecătorești beneficiază de săli de așteptare separate pentru victime.				Nu face obiectul prezentului proiect
	Articolul 20 Dreptul la protecție al victimelor în cursul cercetării Fără a se aduce atingere dreptului la apărare și în conformitate cu normele privind marja de apreciere a instanțelor, statele membre se asigură că pe durata cercetărilor penale:				

(a)	audierile victimelor se desfășoară fără întârzieri nejustificate, de îndată ce autoritatea competentă a înregistrat o plângere cu privire la săvârșirea unei infracțiuni;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: (...) (9) Audierea persoanei vătămate de către organul judiciar care a înregistrat o plângere cu privire la săvârșirea unei infracțiuni se desfășoară de îndată, iar dacă acest lucru nu este posibil, se va realiza ulterior depunerii plângerii, fără întârzieri nejustificate. (10) Declarația dată de persoana vătămată în condițiile alin. (9) constituie mijloc de probă chiar dacă a fost administrată înainte de începerea urmăririi penale.			
(b)	numărul audierilor victimelor este cât mai redus cu putință, iar audierile au loc numai atunci când sunt strict necesare pentru desfășurarea cercetării penale;	Art. II pct. 15 Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile			

		(...) (4) Reaudierea persoanei vătămate se face numai dacă acest lucru este strict necesar pentru desfășurarea procesului penal.			
(c)	victimele pot fi însoțite de reprezentantul lor legal și de o persoană aleasă de acestea, cu excepția cazului în care s-a luat o decizie contrară motivată în legătură cu una dintre persoanele respective sau cu amândouă;	(5) La audiere, persoana vătămată poate fi însoțită, la cererea sa, de către reprezentantul său legal și de către o altă persoană desemnată de către persoana vătămată, cu excepția cazului în care organul judiciar decide motivat în sens contrar.			
(d)	examinările medicale sunt reduse la minimum și se desfășoară numai atunci când sunt strict necesare în scopul procedurilor penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 21 Dreptul la protecția vieții private (1)	Statele membre se asigură că autoritățile competente pot adopta, în cursul procedurilor penale, măsurile adecvate pentru a proteja viața privată, inclusiv caracteristicile personale ale victimei luate în considerare în evaluarea individuală prevăzută la articolul 22, și imaginile victimelor și ale membrilor familiilor acestora. În plus, statele membre se asigură că				Nu face obiectul prezentului proiect

	autoritățile competente pot adopta toate măsurile legale pentru a împiedica difuzarea publică a oricăror informații care ar putea duce la identificarea unei victime-copil.				
(2)	În vederea protejării vieții private, a integrității personale și a datelor cu caracter personal ale victimei, în ceea ce privește libertatea de exprimare și de informare și libertatea și pluralismul mass-media, statele membre încurajează mass-media să adopte măsuri de autoreglementare.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 22 Evaluarea individuală a victimelor pentru identificarea nevoilor de protecție specifice (1)	Statele membre se asigură că victimele beneficiază de o evaluare promptă și individuală, în conformitate cu procedurile naționale, pentru a se identifica nevoile de protecție specifice și pentru a se determina dacă și în ce măsură ar putea beneficia de măsuri speciale în cursul procedurilor penale, astfel cum se prevede la articolele 23 și 24, datorită vulnerabilități deosebite la victimizare secundară și repetată sau la intimidare și răzbunare.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Evaluarea individuală ia în considerare în special:				
(a)	caracteristicile personale ale victimei;				Nu face obiectul prezentului proiect

(b)	tipul sau natura infracțiunii; și				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	circumstanțele infracțiunii.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	În contextul evaluării individuale, se acordă o atenție deosebită victimelor care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii, victimelor afectate de o infracțiune din cauza prejudcăților sau din motive de discriminare care ar putea avea legătură în special cu caracteristicile lor personale și victimelor care sunt deosebit de vulnerabile din cauza relației cu autorul infracțiunii și a dependenței de acesta, în special victimele terorismului, ale criminalității organizate, ale traficului de persoane, ale violenței în cadrul relațiilor apropiate, ale violenței sexuale sau ale exploatării, ale infracțiunilor săvârșite din ură și victimele cu dizabilități.	Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile (...) (2) Sunt prezumate vulnerabile victimele- copii, victimele care sunt în relație de dependență față de autorul infracțiunii, victimele terorismului, ale criminalității organizate, ale traficului de persoane, ale violenței în cadrul relațiilor apropiate, ale violenței sexuale sau ale exploatării, victimele infracțiunilor săvârșite din ură și victimele afectate de o infracțiune din cauza prejudcăților sau din motive de discriminare care ar putea avea legătură în special cu caracteristicile lor personale, victimele cu dizabilități, precum și victimele care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii.			

(4)	În sensul prezentei directive, se prezumă că victimele-copii au nevoi de protecție specifice datorită vulnerabilității la victimizarea secundară și repetată sau la intimidare și răzbunare. Pentru a se determina dacă și în ce măsură ar beneficia de măsurile speciale prevăzute la articolele 23 și 24, victimele-copii fac obiectul unei evaluări individuale astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.	Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile (...) (2) Sunt prezumate vulnerabile victimele- copii, victimele care sunt în relație de dependență față de autorul infracțiunii, victimele terorismului, ale criminalității organizate, ale traficului de persoane, ale violenței în cadrul relațiilor apropiate, ale violenței sexuale sau ale exploatării, victimele infracțiunilor săvârșite din ură și victimele afectate de o infracțiune din cauza prejudecăților sau din motive de discriminare care ar putea avea legătură în special cu caracteristicile lor personale, victimele cu dizabilități, precum și victimele care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii.			
(5)	Amplourea evaluării individuale poate fi adaptată în funcție de gravitatea infracțiunii și de nivelul prejudiciului aparent suferit de victimă.				Nu face obiectul prezentului proiect

(6)	Evaluarea individuală se desfășoară cu strânsă implicare a victimelor și ia în considerare dorințele acestora, inclusiv refuzul de a beneficia de măsurile speciale prevăzute la articolele 23 și 24.	Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile (...) (3) Dacă persoana vătămată sau partea civilă se află în vreuna dintre situațiile prevăzute la alin. (2), organul de urmărire penală îi aduce la cunoștință măsurile de protecție care pot fi luate, conținutul lor și posibilitatea de a renunța la acestea. Renunțarea persoanei vătămate sau a părții civile la luarea măsurilor de protecție se consemnează în scris și se semnează de către aceasta, în prezența reprezentantului legal, dacă este cazul.			
(7)	În cazul în care elementele de bază ale evaluării individuale s-au modificat în mod semnificativ, statele membre se asigură că aceasta este actualizată pe toată durata procedurilor penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 23 Dreptul protecție în	Fără a se aduce atingere dreptului la apărare și în conformitate cu normele	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi			Nu face obiectul prezentului proiect

cursul procedurilor penale de care beneficiază victimele cu nevoi specifice de protecție (1)	privind marja de apreciere a instanței, statele membre se asigură că victimele cu nevoi specifice de protecție care beneficiază de măsurile speciale identificate ca urmare a unei evaluări individuale prevăzute la articolul 22 alineatul (1) pot beneficia de măsurile prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol. O măsură specială preconizată ca urmare a evaluării individuale nu se pune la dispoziție în cazul în care constrângeri de natură operațională sau practică fac acest lucru imposibil sau în cazul în care există o nevoie urgentă de a audia victima și neîndeplinirea acestui lucru ar putea aduce un prejudiciu victimei sau unei alte persoane ori ar putea afecta desfășurarea procedurilor.	alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: „(6) În cazul persoanelor vătămate, pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar poate dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri, atunci când este posibil și când acesta apreciază că nu se aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților: a) audierea acestora în incinte concepute sau adaptate acestui scop; b) audierea acestora prin intermediul sau în prezența unui psiholog sau al altui specialist în consilierea victimelor; c) audierea acestora cât și eventuala lor reaudiere se realizează de aceeași persoană, dacă acest lucru este posibil și dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților. (7) Audierea de către organele de cercetare penală a persoanelor			
---	---	---	--	--	--

		vătămate care au fost victime ale infracțiunii de violență în familie, prevăzută de art. 199 Cod penal, ale infracțiunilor de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor și corupere sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218 - 221 din Codul penal, ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art. 197 din Codul penal, hărțuire, prevăzută de art. 208 Cod penal, și hărțuire sexuală, prevăzută de art. 223 Cod penal, precum și în alte cazuri în care, din cauza împrejurărilor comiterii faptei, acest lucru se apreciază ca fiind necesar, se efectuează numai de către o persoană de același sex cu persoana vătămată, la cererea acesteia, cu excepția cazului când organul judiciar apreciază că aceasta aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților. (...)			
(2)	Următoarele măsuri speciale se pun la dispoziție în cursul cercetărilor penale pentru victimele cu nevoi specifice de protecție identificate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1):				

(a)	audierea victimei se desfășoară în incinte concepute sau adaptate în acest scop;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: „(6) În cazul persoanelor vătămate, pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar poate dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri, atunci când este posibil și când acesta apreciază că nu se aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților: a) audierea acestora în incinte concepute sau adaptate acestui scop;			
(b)	audierea victimei se desfășoară de către sau prin intermediul unor profesioniști pregătiți în acest scop;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: „(6) În cazul persoanelor vătămate, pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar poate dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri, atunci când			

		este posibil și când acesta apreciază că nu se aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților: (...) b) audierea acestora prin intermediul sau în prezența unui psiholog sau al altui specialist în consilierea victimelor;			
(c)	toate audierile victimei sunt realizate de aceleași persoane, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar bunei administrări a justiției;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: (...) c) audierea acestora cât și eventuala lor reaudiere se realizează de aceeași persoană, dacă acest lucru este posibil și dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților.			

(d)	toate audierile victimelor violenței sexuale, ale violenței bazate pe gen sau ale violenței în cadrul unor relații apropiate, cu excepția cazului în care sunt efectuate de un procuror sau un judecător, sunt efectuate de către o persoană de același sex cu victima, dacă victima dorește acest lucru, cu condiția ca derularea procedurilor penale să nu fie afectată.	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: (...) (7) Audierea de către organele de cercetare penală a persoanelor vătămate care au fost victime ale infracțiunii de violență în familie, prevăzută de art. 199 Cod penal, ale infracțiunilor de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor și corupere sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218 - 221 din Codul penal, ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art. 197 din Codul penal, hărțuire, prevăzută de art. 208 Cod penal, și hărțuire sexuală, prevăzută de art. 223 Cod penal, precum și în alte cazuri în care, din cauza împrejurărilor comiterii faptei, acest lucru se apreciază ca fiind necesar, se efectuează numai de către o persoană de același sex cu persoana vătămată, la cererea acesteia, cu excepția cazului când organul judiciar apreciază că aceasta aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților.			
-----	---	--	--	--	--

(3)	Următoarele măsuri sunt disponibile în cursul procedurilor judiciare pentru victimele cu nevoi specifice de protecție identificate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1):				Nu face obiectul prezentului proiect
(a)	măsuri de evitare a contactului vizual între victime și autorii infracțiunilor, inclusiv pe parcursul depunerii mărturiei, prin mijloace adecvate, inclusiv prin utilizarea mijloacelor tehnice de comunicare;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	măsuri de garantare a posibilității ca victima să fie audiată în instanță fără a fi prezentă, în special prin folosirea mijloacelor tehnice de comunicare adecvate;				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	măsuri de evitare a adresării de întrebări inutile victimei privind viața privată, care nu sunt legate de infracțiunea respectivă; și				Nu face obiectul prezentului proiect
(d)	măsuri prin care să se permită derularea audierii în absența publicului.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 24 Dreptul la protecție al victimelor-copii în cursul procedurilor penale (1)	Pe lângă măsurile prevăzute la articolul 23, statele membre se asigură că atunci când victima este copil:				Nu face obiectul prezentului proiect

(a)	în cercetările penale, toate audierile victimei-copil pot fi înregistrate pe suport audiovizual și că aceste înregistrări pot fi utilizate ca probe în procedurile penale;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: (...) (8) Dacă persoana vătămată este minor, înregistrarea audierii acesteia prin mijloace tehnice audio sau audiovideo este obligatorie în toate cazurile. Atunci când înregistrarea nu este posibilă, acest lucru se consemnează în declarația persoanei vătămate, cu indicarea concretă a motivului pentru care înregistrarea nu a fost posibilă.			
(b)	în cercetările și procedurile penale, în funcție de rolul victimelor în sistemul judiciar penal relevant, autoritățile competente numesc un reprezentant special pentru victimele-copii în cazul în care, conform dreptului intern, titularii răspunderii părintești nu pot reprezenta victima-copil ca urmare a unui conflict de interese între aceștia și victima-copil sau atunci când victima-copil este neînsoțită sau separată de familie;				Nu face obiectul prezentului proiect

(c)	în cazul în care victima-copil are dreptul la consiliere juridică, aceasta are dreptul la propriul consilier juridic și la reprezentare în nume propriu în procedurile unde există sau ar putea exista un conflict de interese între victima-copil și titularii răspunderi părintești sau alte părți. Normele procedurale pentru înregistrările audiovizuale menționate la primul paragraf litera (a) și pentru utilizarea acestora se stabilesc în cadrul dreptului intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	În cazul în care vârsta victimei nu este cunoscută și există motive pentru a se considera că aceasta este copil, în sensul prezentei directive se prezumă că victima este copil.	15. Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile (...) „(6) Ori de câte ori organul judiciar nu poate stabili vârsta persoanei vătămate și există motive pentru a se considera că aceasta este minor, persoana vătămată va fi prezumată a fi minor;”			
Capitolul 5 Alte dispoziții Articolul 25 Formarea practicienilor (1)	Statele membre se asigură că funcționarii susceptibili să intre în contact cu victimele, precum personalul polițienesc și personalul instanțelor, beneficiază de cursuri de				Nu face obiectul prezentului proiect

	formare atât generale, cât și de specialitate, până la un nivel adecvat din punctul de vedere al contactului cu victimele, pentru a spori nivelul de conștientizare de către aceștia a nevoilor victimelor și pentru a le permite să poată trata victimele într-un mod respectuos, imparțial și profesionist.				
(2)	Fără a aduce atingere independenței judiciare și diferențelor de organizare ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre solicită celor care răspund de formarea judecătorilor și a procurorilor implicați în proceduri penale să pună la dispoziție cursuri de formare atât generale, cât și de specialitate, pentru a spori nivelul de conștientizare de către judecători și procurori a nevoilor victimelor.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Cu respectarea adecvată a independenței profesiei juridice, statele membre recomandă celor care răspund de formarea avocaților să pună la dispoziție cursuri de formare atât generale, cât și de specialitate, pentru a spori nivelul de conștientizare de către avocați a nevoilor victimelor.				Nu face obiectul prezentului proiect

(4)	Prin serviciile publice sau prin finanțarea organizațiilor de sprijinire a victimelor, statele membre încurajează inițiative prin care cei care furnizează servicii de sprijinire a victimelor și de justiție reparatorie beneficiază de formare corespunzătoare la un nivel adecvat în ceea ce privește contactul cu victimele și îndeplinesc standardele profesionale necesare pentru a garanta că aceste servicii sunt furnizate într-un mod respectuos, imparțial și profesionist.				Nu face obiectul prezentului proiect
(5)	În conformitate cu funcțiile practicianului, cu natura și nivelul contactului acestuia cu victimele, cursurile de formare urmăresc să permită practicianului să recunoască victimele și să le trateze în mod respectuos, profesionist și nediscriminatoriu.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 26 Cooperarea și coordonarea serviciilor (1)	Statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a facilita cooperarea dintre statele membre în vederea îmbunătățirii exercitării de către victime a drepturilor lor, astfel cum sunt prevăzute de prezenta directivă și în cadrul dreptului intern. Cooperarea în cauză urmărește cel puțin:				Nu face obiectul prezentului proiect

(a)	schimbul de bune practici;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	consultarea în cazuri individuale; și				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	asistența acordată rețelelor europene care lucrează în domenii direct relevante pentru drepturile victimelor.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare, inclusiv prin intermediul internetului, menite să sensibilizeze publicul larg cu privire la drepturile prevăzute în prezenta directivă, să reducă riscul victimizării și să reducă la minimum impactul negativ al criminalității și riscurile de victimizare secundară și repetată, de intimidare și răzbunare, în special prin orientarea către grupuri vulnerabile precum copiii, victimele violenței bazate pe gen și ale violenței în cadrul unor relații apropiate. Astfel de măsuri pot include campanii de informare și sensibilizare, programe de cercetare și educare, dacă este cazul în cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile și cu alte părți interesate.				Nu face obiectul prezentului proiect
Capitolul 6 Dispoziții finale Articolul 27	Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru				Nu necesita transpunere.

Transpunere (1)	a se conforma prezentei directive până la 16 noiembrie 2015.				
(2)	Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.				Nu necesita transpunere.
Articolul 28 Furnizarea de date și statistici	Până la 16 noiembrie 2017 și, ulterior, la fiecare trei ani, statele membre comunică Comisiei datele disponibile care arată modul și măsura în care victimele și-au exercitat drepturile prevăzute de prezenta directivă.				Nu necesita transpunere.
Articolul 29 Raport	Până la 16 noiembrie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, inclusiv o descriere a măsurilor adoptate în temeiul articolelor 8, 9 și 23, raport însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative.				Nu necesita transpunere.
Articolul 30 Înlocuirea Deciziei-cadru 2001/220/JAI	Decizia-cadru 2001/220/JAI se înlocuiește pentru statele membre care participă la adoptarea prezentei				Nu necesita transpunere.

	directive, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern. Pentru statele membre care participă la adoptarea prezentei directive, trimiterile la decizia-cadru sus-menționată se interpretează drept trimiteri la prezenta directivă.				
Articolul 31 Intrarea în vigoare	Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.				Nu necesita transpunere.
	Articolul 32 Destinatarii Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.				Nu necesita transpunere.

TABEL DE CONCORDANȚĂ

DIRECTIVA 2014/62/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 15 MAI 2014 PRIVIND PROTECȚIA PRIN MĂSURI DE DREPT PENAL A MONEDEI EURO ȘI A ALTOR MONEDE ÎMPOTRIVA FALSIFICĂRII ȘI DE ÎNLOCUIRE A DECIZIEI-CADRU 2000/383/JAI A CONSILIULUI

DIRECTIVA 2014/62/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului	<i>Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală</i>
Articolul 1 Obiect Prezenta directivă stabilește normele minime privind definiția infracțiunilor și sancțiunile în domeniul falsificării euro și a altor monede. Directiva introduce, de asemenea, dispoziții comune pentru consolidarea luptei împotriva acestor infracțiuni și pentru ameliorarea anchetării acestora, precum și pentru asigurarea unei mai bune cooperări împotriva falsificării.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții: (a) „monedă” înseamnă bancnote și monede a căror circulație este autorizată legal, inclusiv bancnote și monede euro a căror circulație este autorizată legal în temeiul Regulamentului (CE) nr. 974/98;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) „persoană juridică” înseamnă o entitate care are personalitate juridică în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice care își exercită prerogativele de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 3 Infracțiuni (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte sunt incriminate ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție: (a) orice acțiune frauduloasă de fabricare sau alterare de monedă, indiferent de mijlocul folosit;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) punerea în circulație frauduloasă de monedă falsă;	Nu face obiectul prezentului proiect.

(c) importul, exportul, transportul, primirea sau procurarea de monedă falsă cu scopul de a o pune în circulație și știind că este falsă;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(d) fabricarea frauduloasă, primirea, procurarea sau deținerea de: (i) instrumente, obiecte, programe de calculator, date informatice și orice alt mijloc adaptat în mod specific fabricării sau alterării de monedă; sau (ii) elemente de securitate, precum holograme, filigrane sau alte elemente ale monedei care servesc la protecția împotriva falsificării.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sunt incriminate și în ceea ce privește bancnotele sau monedele care sunt sau au fost fabricate prin utilizarea de instalații sau materiale legale fără respectarea drepturilor sau a condițiilor în care autoritățile competente pot emite bancnote sau monede.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatele (1) și (2) sunt incriminate și în ceea ce privește bancnotele sau monedele care încă nu au fost emise, dar sunt destinate circulației ca mijloc legal de plată.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 4 Instigare, complicitate și tentativă (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că instigarea și complicitatea la infracțiunile prevăzute la articolul 3 sunt incriminate.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a comite o infracțiune menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 3 alineatul (2) sau (3), implicând fapte menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), este incriminată.	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: „După alineatul (2) al articolului 315 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins : (3) Tentativa se pedepsește.”
Articolul 5 Sancțiuni aplicabile persoanelor fizice (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că infracțiunile prevăzute la articolele 3 și 4 sunt pasibile de sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la	Nu face obiectul prezentului proiect.

articolul 3 alineatul (1) litera (d), cele menționate la articolul 3 alineatul (2) și cele menționate la articolul 3 alineatul (3), implicând fapte menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (d), sunt pasibile de o pedeapsă maximă care prevede privarea de libertate.	
(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) și la articolul 3 alineatul (3), implicând fapte menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a), sunt pasibile de o pedeapsă maximă de privare de libertate de cel puțin opt ani.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) și la articolul 3 alineatul (3), implicând fapte menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c), sunt pasibile de o pedeapsă maximă de privare de libertate, de cel puțin cinci ani.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(5) În ceea ce privește infracțiunea menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (b), statele membre pot să prevadă sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive, altele decât cele menționate la alineatul (4) din prezentul articol, inclusiv amenzi și privare de libertate, dacă moneda falsă a fost primită fără a se cunoaște faptul că este falsă, dar a fost transmisă cunoscându-se acest fapt.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 6 Răspunderea persoanelor juridice (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi angajată răspunderea persoanelor juridice pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 care au fost săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană, acționând în nume propriu sau în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice în cauză care are o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice respective, pe baza: (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice respective; (b) a unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice respective; sau (c) a unei competențe de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre se asigură, de asemenea, că poate fi angajată răspunderea unei persoane juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) din prezentul articol a făcut posibilă săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolele 3 și 4 în beneficiul persoanei juridice respective de către o persoană aflată sub autoritatea sa.	Nu face obiectul prezentului proiect.

(3) Răspunderea persoanei juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol nu exclude inițierea procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunile menționate la articolele 3 și 4.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 7 Sancțiuni pentru persoanele juridice Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică a cărei răspundere este antrenată în temeiul articolului 6 este pasibilă de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau de altă natură și, eventual, alte sancțiuni, precum: (a) excluderea de la dreptul de a primi beneficii sau ajutoare publice; (b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale; (c) plasarea sub supraveghere judiciară; (d) dizolvarea judiciară; (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 8 Jurisdicție (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 3 și 4, în cazul în care: (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau în parte, pe teritoriul său; sau	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) autorul infracțiunii este un cetățean al său.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Fiecare stat membru a cărui monedă este euro ia măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 3 și 4 comise în afara teritoriului său, cel puțin în cazurile în care acestea se referă la moneda euro și în care: (a) autorul infracțiunii se află pe teritoriul statului membru respectiv și nu este extrădat; sau	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) bancnote sau monede euro false având legătură cu infracțiunea au fost descoperite pe teritoriul statului membru respectiv.	Nu face obiectul prezentului proiect.
În scopul urmăririi penale a infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a) și la articolul 3 alineatele (2) și (3), în cazul în care se referă la articolul 3 alineatul (1) litera (a), precum și a instigării, a complicității și a tentativei de comitere a acestor infracțiuni, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că jurisdicția sa nu este supusă condiției ca faptele în cauză să fie considerate infracțiuni în locul unde au fost comise.	Nu face obiectul prezentului proiect.

Articolul 9 Instrumente de anchetă Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4 au acces la instrumente eficiente de anchetă, cum ar fi cele utilizate pentru cazurile de criminalitate organizată sau pentru alte infracțiuni grave.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 10 Obligația de a transmite bancnote și monede euro falsificate pentru analiza și detectarea falsurilor Statele membre garantează că, în timpul procedurilor penale, examinarea, de către centrul național de analiză și centrul național de analiză a monedelor, a bancnotelor și a monedelor euro suspectate de a fi false, în scopul analizării, identificării și detectării altor falsuri este permisă fără întârziere. Autoritățile competente transmit eșantioanele necesare fără întârziere și, cel târziu, imediat ce a fost pronunțată hotărârea finală în cadrul procedurii penale.	Nu privește atribuțiile DEAN.
Articolul 11 Statistici Statele membre transmit Comisiei, cel puțin o dată la doi ani, date privind numărul infracțiunilor prevăzute la articolele 3 și 4, precum și numărul persoanelor urmărite și condamnate pentru infracțiunile prevăzute la articolele 3 și 4.	Nu privește atribuțiile DEAN.
Articolul 12 Raportul Comisiei și revizuirea Până la 23 mai 2019, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive. Raportul evaluează măsura în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.	Nu necesită transpunere
Articolul 13 Înlocuirea Deciziei-cadru 2000/383/JAI Decizia-cadru 2000/383/JAI se înlocuiește prin prezenta directivă pentru statele membre cărora li se aplică aceasta din urmă, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenul pentru transpunerea Deciziei-cadru 2000/383/JAI în dreptul intern. Pentru statele membre cărora li se aplică prezenta directivă, trimerile la Decizia-cadru 2000/383/JAI se interpretează și ca trimiteri la prezenta directivă.	Nu necesită transpunere
Articolul 14 Transpunere (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative	Nu face obiectul prezentului proiect.

necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 23 mai 2016. Acestea informează imediat Comisia în acest sens. Atunci când statele membre adoptă măsurile în cauză, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Metodele prin care se face această trimitere sunt stabilite de către statele membre.	
(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor măsuri de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 15 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 16 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.	Nu face obiectul prezentului proiect.

DIRECTIVA 2012/13/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale

DIRECTIVA 2012/13/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale	<i>Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală</i>
<i>Articolul 1</i> Obiectul Prezenta directivă instituie norme privind dreptul la informare al persoanelor suspectate sau acuzate cu privire la drepturile lor în cadrul procedurilor penale și la acuzarea care le este adusă. Aceasta stabilește, de asemenea, norme privind dreptul la informare al persoanelor vizate de un mandat european de arestare cu privire la drepturile lor.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
<i>Articolul 2</i> Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică din momentul în care o persoană este informată de către autoritățile competente ale unui stat membru cu privire la faptul că este suspectată sau acuzată de săvârșirea unei infracțiuni, până în momentul finalizării procedurilor, prin aceasta înțelegându-se hotărârea definitivă în legătură cu întrebarea dacă persoana suspectată sau acuzată a comis infracțiunea, inclusiv, dacă este cazul, pronunțarea sentinței și soluționarea unei căi de atac. (2) În cazul în care dreptul unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni pentru infracțiuni minore de către o altă autoritate decât o instanță competentă în materie penală și aplicarea unei astfel de sancțiuni poate fi atacată în fața unei astfel de instanțe, prezenta directivă se aplică doar în cazul procedurilor desfășurate în fața respectivei instanțe ca urmare a exercitării unei astfel de căi de atac.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
Articolul 3 Dreptul la informare cu privire la drepturi	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.

(1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sunt informate prompt cu privire la cel puțin următoarele drepturi procedurale, astfel cum se aplică în dreptul intern, pentru a asigura posibilitatea exercitării efective a drepturilor respective: (a) dreptul de a fi asistat de un avocat; (b) orice drept la consiliere juridică gratuită și condițiile pentru obținerea unei astfel de consilieri; (c) dreptul de a fi informat cu privire la acuzare, în conformitate cu articolul 6; (d) dreptul la interpretare și traducere; (e) dreptul de a păstra tăcerea. (2) Statele membre garantează că informațiile puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (1) sunt furnizate oral sau în scris, într-un limbaj simplu și accesibil, ținând seama de orice nevoie specială a persoanelor suspectate vulnerabile sau acuzate vulnerabile.	
Articolul 4 Nota privind drepturile cu privire la arestare (1) Statele membre se asigură că persoanelor suspectate sau acuzate care sunt arestate sau reținute li se furnizează cu promptitudine o Notă scrisă privind drepturile. Persoanelor în cauză li se va oferi oportunitatea de a citi Nota privind drepturile și li se va permite să păstreze această notă pe toată perioada în care sunt private de libertate.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
(2) Pe lângă informațiile furnizate în conformitate cu articolul 3, Nota privind drepturile menționată la alineatul (1) din prezentul articol cuprinde informații cu privire la următoarele drepturi, astfel cum se aplică ele în conformitate cu dreptul intern: (a) dreptul de acces la materialele cauzei;	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.

(b) dreptul de a informa autoritățile consulare și o persoană; (c) dreptul de acces la asistență medicală de urgență; și (d) numărul maxim de ore sau de zile pentru care persoana suspectată sau acuzată poate fi privată de libertate înainte de a se ajunge în fața unei autorități judiciare.	
(3) Nota privind drepturile cuprinde, de asemenea, informații de bază cu privire la orice posibilitate, în temeiul dreptului intern, de a contesta legalitatea arestării, de a obține o revizuire a detenției sau de a solicita eliberarea provizorie.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
(4) Nota privind drepturile se redactează într-un limbaj simplu și accesibil. Un model orientativ de Notă privind drepturile este prevăzut în anexa I.	(1) În aplicarea art. 209 alin. (17), art. 218 alin. (4), respectiv art. 228 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și a Titlului III - "Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre" din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele judiciare prezintă suspectului, inculpatului sau persoanei condamnate o informare scrisă cu privire la drepturile sale pe parcursul procesului penal sau al procedurii de executare a mandatului european de arestare. Informarea se va face în limba română, în limba maternă sau într-o limbă pe care acesta o înțelege, după caz. (2) Modelul în limba română al formularului care va cuprinde informarea prevăzută la alin. (1) va fi stabilit prin ordin comun al Ministrului Justiției, Ministrului Afacerilor Interne, Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.
(5) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate primesc Nota privind drepturile scrisă în limba pe care o înțeleg. În cazul în care Nota privind drepturile nu este disponibilă în limba corespunzătoare, persoanele suspectate sau acuzate sunt informate pe cale verbală, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la drepturile de care beneficiază. Ulterior, persoanele respective trebuie să primească fără întârziere	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.

nejustificată Nota privind drepturile, într-o limbă pe care o înțelege.	
Articolul 5 Nota privind drepturile în cadrul procedurii privind mandatul european de arestare (1) Statele membre se asigură că persoanelor care sunt arestate în scopul executării unui mandat european de arestare li se furnizează cu promptitudine o Notă privind drepturile corespunzătoare, cuprinzând informații despre drepturile lor în conformitate cu legislația de punere în aplicare a Deciziei-cadru 2002/584/JAI în statul membru de executare.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
(2) Nota privind drepturile se redactează într-un limbaj simplu și accesibil. Un model orientativ de Notă privind drepturile este prevăzut în anexa II.	Art. III. (1) În aplicarea art. 209 alin. (17), art. 218 alin. (4), respectiv art. 228 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și a Titlului III - "Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre" din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele judiciare prezintă suspectului, inculpatului sau persoanei condamnate o informare scrisă cu privire la drepturile sale pe parcursul procesului penal sau al procedurii de executare a mandatului european de arestare. Informarea se va face în limba română, în limba maternă sau într-o limbă pe care acesta o înțelege, după caz. (2) Modelul în limba română al formularului care va cuprinde informarea prevăzută la alin. (1) va fi stabilit prin ordin comun al Ministrului Justiției, Ministrului Afacerilor Interne, Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.
Articolul 6 Dreptul la informare cu privire la acuzare (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate primesc informații cu privire la fapta penală de a cărei comitere aceasta sunt suspectate sau acuzate. Informațiile respective se furnizează cu promptitudine și cu detaliile necesare	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.

pentru a se putea garanta caracterul echitabil al procedurilor și exercitarea efectivă a dreptului la apărare.	
(2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate care sunt arestate sau reținute sunt informate cu privire la motivele arestării sau reținerii, inclusiv cu privire la fapta penală de a cărei comitere sunt suspectate sau acuzate.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
(3) Statele membre se asigură că, cel târziu la prezentarea fondului acuzării în instanță, se oferă informații detaliate cu privire la acuzare, inclusiv natura și încadrarea juridică a infracțiunii, precum și forma de participare a persoanei acuzate.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
(4) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sunt informate cu promptitudine cu privire la orice modificare a informațiilor oferite în conformitate cu prezentul articol, acolo unde este necesar pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
Articolul 7 Dreptul de acces la materialele cauzei (1) Atunci când o persoană este arestată și reținută în orice etapă a procesului penal, statele membre se asigură că documentele referitoare la cauza specifică, aflate în posesia autorităților competente și care sunt esențiale pentru a contesta în mod efectiv, în conformitate cu dreptul intern, legalitatea arestării sau reținerii, sunt puse la dispoziția persoanelor arestate sau a avocaților acestora.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente acordă persoanelor suspectate sau învinuite sau avocaților acestora accesul cel puțin la toate mijloacele de probă aflate în posesia lor, indiferent dacă sunt în apărarea sau împotriva persoanelor suspectate sau acuzate, pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor și pentru a pregăti apărarea.	
(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), accesul la materialele menționate la alineatul (2) se acordă în timp util pentru a permite exercitarea efectivă a drepturilor în materie de apărare și cel târziu la prezentarea fondului acuzării în instanță. În cazul	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.

în care alte mijloace de probă intră în posesia autorităților competente, acestea acordă accesul la ele în timp util pentru a putea fi luate în considerare.	
(4) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), cu condiția ca aceasta să nu aducă prejudicii dreptului la un proces echitabil, accesul la anumite materiale poate fi refuzat, în cazul în care astfel de acces ar putea conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau dacă refuzul este strict necesar pentru apărarea unui interes public important, ca de exemplu în cazurile în care accesul poate prejudicia o anchetă în curs sau poate afecta grav securitatea internă a statului membru în care se desfășoară procedurile penale. Statele membre se asigură că, în conformitate cu dispozițiile dreptului intern, decizia prin care se refuză accesul la anumite materiale în conformitate cu prezentul alineat este luată de o autoritate judiciară sau poate face, cel puțin, obiectul controlului judiciar.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
(5) Accesul, astfel cum este menționat în prezentul articol, se acordă în mod gratuit.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
Articolul 8 Verificare și remediere (1) Statele membre se asigură că se ține o evidență a tuturor informațiilor puse la dispoziția persoanelor suspectate sau acuzate în conformitate cu articolele 3-6, în conformitate cu procedura deținere a evidențelor menționată în legislația statului membru respectiv.	
(2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sau avocații acestora au dreptul să conteste, în conformitate cu procedurile din dreptul intern, posibila incapacitate sau refuzul autorităților competente de a furniza informații în conformitate cu prezenta directivă.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.

Articolul 9 Formarea Fără a aduce atingere independenței judecătorești și diferențelor organizatorice ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre solicită celor responsabili de formarea judecătorilor, a procurorilor, a poliției și a personalului judiciar implicat în proceduri penale să asigure formarea corespunzătoare a acestor persoane cu privire la obiectivele prezentei directive.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.
Articolul 10 Menținerea nivelului de protecție Nicio dispoziție a prezentei directive nu se interpretează ca o limitare sau ca o derogare de la oricare dintre drepturile sau garanțiile procedurale care sunt asigurate în temeiul Cartei, în temeiul CEDO, în temeiul altor dispoziții relevante de drept internațional sau în temeiul dreptul intern al oricărui stat membru, care asigură un nivel mai ridicat de protecție.	Nu face obiectul prezentului proiect. Transpus prin alte acte normative.

Directiva 2011/93 a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, de abrogare a Deciziei-cadru 2004/68/JAI

Directiva 2011/93 a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, de abrogare a Deciziei-cadru 2004/68/JAI	Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
Articolul 1 Obiectul Prezenta directivă instituie norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în ceea ce privește abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor, pornografia infantilă și ademenirea copiilor în scopuri sexuale. Directiva introduce, de asemenea, dispoziții care să asigure o mai bună prevenire a săvârșirii infracțiunilor respective și o mai bună protecție a victimelor acestora.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) „copil” înseamnă orice persoană cu vârsta mai mică de 18 ani;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) „vârsta consimțământului sexual” înseamnă vârsta sub care este interzisă, în conformitate cu legislația națională, practicarea activităților sexuale cu un copil;	Nu face obiectul prezentului proiect.

(c) „pornografie infantilă” înseamnă: (i) orice material care prezintă vizual un copil care este implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat; (ii) orice reprezentare a organelor genitale ale unui copil în principal cu scop sexual; (iii) orice material care prezintă vizual orice persoană care pare a fi un copil implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice prezentare a organelor sexuale ale unei persoane care pare a fi un copil, în principal cu scop sexual; sau (iv) imagini realiste ale unui copil implicat într-un comportament sexual explicit sau imagini realiste ale organelor sexuale ale unui copil, în principal cu scop sexual;	Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: La articolul 374, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) Prin materiale pornografice cu minori se înțelege orice material care prezintă un minor ori o persoană majoră drept un minor, având un comportament sexual explicit sau care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un astfel de comportament, precum și orice reprezentare a organelor genitale ale unui copil cu scop sexual.”
(d) „prostituție infantilă” înseamnă folosirea unui copil pentru activități sexuale în condițiile în care se acordă sau se promit bani sau orice altă formă de remunerare sau foloase, în schimbul implicării copilului în activități sexuale, indiferent dacă plata, promisiunea sau foloasele se acordă copilului sau unui terț;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(e) „spectacol pornografic” înseamnă expunerea în direct <i>adresată unui public</i>, inclusiv prin tehnologia informațiilor și comunicațiilor: (i) a unui copil implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat; ori (ii) a organelor genitale ale unui copil în principal cu scop sexual;	La articolul 374, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4'), cu următorul cuprins: (4') Prin spectacol pornografic se înțelege expunerea în direct adresată unui public, inclusiv prin tehnologia informațiilor și comunicațiilor, a unui copil implicat într-un comportament sexual explicit, ori a organelor genitale ale unui copil, cu scop sexual.
(f) „persoană juridică” înseamnă o entitate care are personalitate juridică, în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau organismelor publice în exercitarea	Nu face obiectul prezentului proiect.

prerogativelor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.	
Articolul 3 Infracțiuni referitoare la abuzul sexual (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele (2)-(6) sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Determinarea, cu scop sexual, a unui copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să asiste la activități sexuale, chiar și fără a fi obligat să participe, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Determinarea, cu scop sexual, a unui copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să asiste la un abuz sexual, chiar și fără a fi obligat să participe, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(4) Practicarea unor activități sexuale cu un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin cinci ani.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(5) Practicarea unor activități sexuale cu un copil, atunci când: (i) se abuzează de o poziție recunoscută de încredere, autoritate sau influență asupra copilului, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin trei ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă;	Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...) La articolul 220, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

	„(3) Fapta prevăzută în alin.(1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă: a) minorul este membru de familie al majorului; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic ori ca urmare a unei situații de dependență; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice. (4) Fapta prevăzută în alin. (1) și (2) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când: a) minorul este membru de familie; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.”
(ii)se abuzează de situația deosebit de vulnerabilă a unui copil, în principal ca urmare a unui handicap psihic sau fizic sau ca urmare a unei situații de dependență, este pasibilă de aplicarea unei pedepse închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta	Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...)

consimțământului sexual, și de cel puțin trei ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă; sau	La articolul 220, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: „(3) Fapta prevăzută în alin.(1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă: a) minorul este membru de familie al majorului; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic ori ca urmare a unei situații de dependență; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice. (4) Fapta prevăzută în alin.(1) și (2) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când: a) minorul este membru de familie; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.”
(iii) se recurge la constrângere, forță sau amenințări, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximul de cel puțin zece ani , dacă copilul nu a ajuns la	Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.	La articolul 218 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: „c) victima este un minor;” La articolul 219 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: „c) victima este un minor;”
(6) Constrângerea, forțarea sau amenințarea unui copil în scopul practicării unor activități sexuale cu un terț este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximul de cel puțin zece ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 4 <i>Infrațiuni referitoare la exploatarea sexuală</i> (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele (2)-(7) sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Incitarea sau recrutarea unui copil în scopul participării la spectacole pornografice sau obținerea de foloase sau exploatarea unui copil în orice alt fel în acest scop este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximul de cel puțin cinci ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin doi ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă	Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...) La articolul 374, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin.(1¹) și alin.(1²), cu următorul cuprins: „(1¹) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se pedepsește și îndemnarea sau recrutarea unui minor în scopul participării lui în cadrul unui spectacol pornografic, obținerea de foloase de pe urma unui astfel de spectacol în cadrul căruia participă minori sau exploatarea unui minor în orice alt fel pentru realizarea de spectacole pornografice.”

	(...)
3) Constrângerea sau forțarea unui copil să participe la spectacole pornografice sau amenințarea unui copil în acest scop este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă	(...) La articolul 218 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: „c) victima este un minor;” La articolul 219 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: „c) victima este un minor;”
4) Vizionarea cu bună știință de spectacole pornografice care implică participarea unui copil este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin un an, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.	La articolul 374, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin.(1¹) și alin.(1²), cu următorul cuprins: ”(...) (1²) Vizionarea de spectacole pornografice în cadrul cărora participă minori se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.”
(5) Determinarea sau recrutarea unui copil în scopul participării la prostituția infantilă sau obținerea de foloase sau exploatarea în alt fel a unui copil în astfel de scopuri este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.	Nu face obiectul prezentului proiect.
6) Constrângerea sau forțarea unui copil să practice prostituția infantilă sau amenințarea unui copil în astfel de scopuri este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin zece ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.	Nu face obiectul prezentului proiect.

(7) Practicarea unor activități sexuale cu un copil, recurgându-se la prostituția infantilă, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin cinci ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin doi ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.	După articolul 216, se introduce un nou articol, art. 216¹, cu următorul cuprins: „Art. 216¹. Folosirea prostituției infantile Întreținerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituția se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”
Articolul 5 <i>Infracțiuni referitoare la pornografia infantilă</i> (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele (2)-(6), atunci când sunt săvârșite fără drept, sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) <i>Achiziționarea sau deținerea</i> de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.	(...) La articolul 374, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Producerea, deținerea, procurarea, stocarea, expunerea, promovarea, distribuirea, precum și punerea la dispoziție, în orice mod, de materiale pornografice cu minori, se pedepsesc cu închisoarea de la un an la 5 ani.”
(3) <i>Obținerea cu bună știință</i>, prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, a accesului la pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(4) <i>Distribuirea, diseminarea sau transmiterea</i> de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani	Nu face obiectul prezentului proiect.

(5) <i>Oferirea, furnizarea sau punerea la dispoziție de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
(6) <i>Producerea de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin trei ani.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
(7) <i>Statele membre decid dacă dispozițiile prezentului articol se aplică cazurilor care implică pornografie infantilă, astfel cum sunt menționate la articolul 2 litera (c) punctul (iii), în care o persoană care pare a fi un copil are în realitate 18 ani sau mai mult la data reprezentării sale pe materialele respective.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
(8) <i>Statele membre decid dacă dispozițiile alineatelor (2) și (6) din prezentul articol se aplică cazurilor în care s-a stabilit că materialul pornografic, astfel cum este menționat la articolul 2 litera (c) punctul (iv), este produs și deținut de producător exclusiv pentru uzul său privat, în măsura în care nu s-a utilizat material pornografic, astfel cum este menționat la articolul 2 litera (c) punctele (i), (ii) și (iii), în scopul producerii sale și cu condiția ca fapta să nu implice riscul diseminării materialului.</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 6</i> <i>Ademenirea copiilor în scopuri sexuale</i> (1) <i>Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarea faptă săvârșită cu intenție este pasibilă de aplicarea unei pedepse:</i> <i>propunerea, efectuată prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, de către un adult în vederea întâlnirii unui copil care nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual cu scopul de a săvârși oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) și</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.

la articolul 5 alineatul (6), atunci când propunerea a fost urmată de fapte concrete de stabilire a unei astfel de întâlniri, este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.	
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pedepsită tentativa efectuată prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor de a comite infracțiunile prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3) de către un adult care ademenește un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să furnizeze pornografie infantilă în care este reprezentat acel copil.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 7 <i>Instigarea, complicitatea și tentativa</i> (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că <i>instigarea și complicitatea</i> la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3 - 6 sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea <i>tentativei</i> de săvârșire a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (4), (5) și (6), la articolul 4 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) și la articolul 5 alineatele (4), (5) și (6).	Articolul 217 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 217. Sanționarea tentativei Tentativa la infracțiunile prevăzute în art. 209 - 211, art. 213 alin. (2), art. 216 și art. 216 ¹ se pedepsește.” La articolul 220, după alineatul 5 se introduce un nou alineat, alin.(5), având următorul cuprins: „(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (4) se pedepsește.”
Articolul 8 <i>Activități sexuale reciproc consimțite</i> (1) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 3 alineatele (2) și (4) se aplică activităților sexuale reciproc consimțite dintre persoane apropiate ca vârstă și ca nivel	Nu face obiectul prezentului proiect.

psihologic și fizic de dezvoltare sau maturitate, în măsura în care faptele nu au implicat niciun abuz.	
(2) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 4 alineatul (4) se aplică unui spectacol pornografic desfășurat în contextul unor relații consimțite, atunci când copilul a ajuns la vârsta consimțământului sexual, sau între persoane apropiate ca vârstă și ca nivel psihologic și fizic de dezvoltare sau maturitate, în măsura în care faptele nu au implicat niciun abuz sau exploatare și nu se acordă bani și nicio altă formă de remunerare sau foloase în schimbul spectacolului pornografic.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 5 alineatele (2) și (6) se aplică producerii, achiziționării sau deținerii de materiale în care sunt înfățișați copii care au ajuns la vârsta consimțământului sexual, în situația în care materialele respective sunt produse și deținute cu consimțământul copiilor respectivi și numai pentru uzul privat al persoanelor implicate, în măsura în care faptele nu au implicat nicio formă de abuz.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 9</i> <i>Circumstanțe agravante</i> În măsura în care circumstanțele următoare nu fac deja parte din elementele constitutive ale infracțiunilor menționate la articolele 3-7, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele circumstanțe pot fi considerate agravante, în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul intern, în legătură cu infracțiunile relevante menționate la articolele 3-7: (a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unui copil aflat într-o situație de vădită vulnerabilitate, de exemplu, un copil cu un handicap psihic sau fizic, într-o situație de dependență sau într-o stare de incapacitate fizică sau psihică;	Nu face obiectul prezentului proiect.

(b) infracțiunea a fost săvârșită de către un membru al familiei copilului, de către o persoană care coabitează cu copilul sau de către o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra copilului;

La articolul 211, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pedepsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

- a) fapta a fost săvârșită în condițiile art. 210 alin. (1);
- b) fapta a fost săvârșită de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) fapta a fost săvârșită de un membru de familie al minorului;
- e) fapta a fost săvârșită de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul, ori de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului.”

La articolul 218 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) victima este un minor;”

La articolul 219 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) victima este un minor;”

La articolul 220, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

	„(3) Fapta prevăzută în alin.(1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă: a) minorul este membru de familie al majorului; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic ori ca urmare a unei situații de dependență; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice. (4) Fapta prevăzută în alin.(1) și (2) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când: a) minorul este membru de familie; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.” La articolul 374, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins: „(3¹) Dacă faptele prevăzute la alin.(1), (1¹), (1²) și (2) au fost săvârșite în următoarele împrejurări:
--	--

	a) de către un membru de familie; b) de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul sau de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; c) fapta a pus în pericol viața minorului, limitele speciale ale pedepselor se majorează cu o treime.”
(c) infracțiunea a fost săvârșită de mai multe persoane acționând împreună;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(d) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate ;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(e) infractorul a fost condamnat în trecut pentru infracțiuni de aceeași natură;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(f) infractorul a pus în pericol viața copilului în mod intenționat sau din culpă;	(...) La articolul 211, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Pedepsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când: a) fapta a fost săvârșită în condițiile art. 210 alin. (1); b) fapta a fost săvârșită de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) fapta a fost săvârșită de un membru de familie al minorului;

	e) fapta a fost săvârșită de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul, ori de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului.” La articolul 220, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: „(3) Fapta prevăzută în alin.(l), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă: a) minorul este membru de familie al majorului; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic ori ca urmare a unei situații de dependență; c) fapta a pus în pericol viața minorului; d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice. (4) Fapta prevăzută în alin.(l) și (2) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când: a) minorul este membru de familie; b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; c) fapta a pus în pericol viața minorului;
--	---

	d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.” La articolul 374, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins: „(3¹) Dacă faptele prevăzute la alin.(1), (1¹), (1²) și (2) au fost săvârșite în următoarele împrejurări: d) de către un membru de familie; e) de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul sau de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului; f) fapta a pus în pericol viața minorului, limitele speciale ale pedepselor se majorează cu o treime.”
(g) infracțiunea a fost săvârșită prin recurgerea la violențe grave sau a cauzat vătămarea gravă a copilului.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 10</i> <i>Decăderea din drepturi ca urmare a unei condamnări</i> (1) Pentru a evita riscul recidivei, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că unei persoane fizice care a fost condamnată pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 i se poate interzice, cu caracter temporar sau permanent, să desfășoare cel puțin activități profesionale care presupun contactul direct și periodic cu copiii.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când recrutează o persoană pentru activități profesionale sau activități organizate de	Nu face obiectul prezentului proiect.

voluntariat care implică contactul direct și periodic cu copiii, angajatorii au dreptul să solicite informații, în conformitate cu legislația națională, prin orice modalitate adecvată, precum accesul la cerere sau prin intermediul persoanei în cauză, cu privire la existența unor condamnări penale pentru infracțiunile menționate la articolele 3-7, înscrise în cazierul judiciar, sau cu privire la orice decăderi din drepturi în ceea ce privește exercitarea de activități care implică contactul direct și periodic cu copiii care decurg din respectivele condamnări penale .	
(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, pentru aplicarea alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, informațiile privind existența unor condamnări penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 sau a unor decăderi din drepturi în ceea ce privește exercitarea de activități care implică contacte directe și periodice cu copiii ce sunt o consecință a respectivelor condamnări penale, sunt transmise în conformitate cu procedurile prevăzute în Decizia-cadru a Consiliului 2009/315/JAI din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre atunci când sunt solicitate în temeiul articolului 6 din decizia-cadru respectivă cu acordul persoanei în cauză.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 11</i> <i>Punerea sub sechestru și confiscarea</i> Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a pune sub sechestru și de a confisca mijloacele și produsele obținute în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 12</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.

<i>Răspunderea persoanelor juridice</i> (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot răspunde penal pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7, care au fost săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană, acționând fie în nume propriu, fie ca parte a unui organ al persoanei juridice, având o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în temeiul: (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice; (b) unei prerogative de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau (c) unei prerogative de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice.	
(2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi angajată răspunderea unei persoane juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în beneficiul acelei persoane juridice, de către o persoană aflată sub autoritatea sa.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude inițierea procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunile prevăzute menționate la articolele 3-7.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 13</i> <i>Sanțiuni în cazul persoanelor juridice</i> (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică a cărei răspundere este angajată în temeiul articolului 12 alineatul (1) este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni eficace, proporționale și	Nu face obiectul prezentului proiect.

disuasive, care includ amenzi penale sau administrative și pot să includă alte sancțiuni, precum:	
(a) decăderea din dreptul de a primi beneficii publice sau ajutor public;	
(b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(c) punerea sub supraveghere judiciară;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(d) lichidarea judiciară; sau	Nu face obiectul prezentului proiect.
(e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică a cărei răspundere este angajată în temeiul articolului 12 alineatul (2) este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni sau măsuri eficace, proporționale și disuasive.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 14 <i>Neînceperea urmăririi penale sau neaplicarea de sancțiuni victimei</i> Statele membre, în conformitate cu principiile de bază ale sistemelor lor de drept, iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a nu urmări penal sau de a nu impune sancțiuni copiilor victime ale abuzului sexual și exploatării sexuale, pentru implicarea lor în activități infracționale pe care au fost obligați să le săvârșească ca o consecință directă a faptului că au făcut obiectul oricăreia dintre faptele menționate la articolul 4 alineatele (2), (3), (5) și (6), precum și la articolul 5 alineatul (6).	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 15 <i>Cercetarea și urmărirea penală</i> (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3-7 nu este condiționată de	Nu face obiectul prezentului proiect.

depunerea unei plângeri sau de formularea unei acuzații de către victimă sau de reprezentantul acesteia și că procedurile penale pot continua chiar dacă persoana în cauză și-a retras declarațiile.	
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite urmărirea penală a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3, articolul 4 alineatele (2), (3) (5), (6) și (7), precum și a oricăror infracțiuni grave menționate la articolul 5 alineatul (6), în cazul în care s-a utilizat pornografie infantilă astfel cum este definită la articolul 2 litera (c) punctele (i) și (ii), pentru o perioadă de timp suficientă după ce victima a împlinit vârsta majoratului, perioadă care este proporțională cu gravitatea infracțiunii în cauză.	La articolul 154, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) În cazul infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, a celor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile, precum și a infracțiunii de pornografie infantilă, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.”
(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3 - 7 au acces la instrumente eficiente de anchetă, cum ar fi cele utilizate pentru cazurile de criminalitate organizată sau pentru alte infracțiuni grave.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite unităților sau serviciilor responsabile de cercetarea penală să încerce identificarea victimelor infracțiunilor menționate la articolele 3-7, în special prin analizarea materialelor de pornografie infantilă, ca de exemplu a fotografiilor și înregistrărilor audio-video transmise sau puse la dispoziție prin intermediul tehnologiei informației și comunicațiilor.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 16</i> <i>Raportarea suspiciunii privind abuzul sexual asupra copiilor sau exploatarea sexuală a copiilor</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că normele de confidențialitate impuse de dreptul intern în cazul anumitor categorii profesionale a căror sarcină principală o reprezintă activitățile cu copiii nu constituie un obstacol în ceea ce privește posibilitatea ca aceste persoane să raporteze serviciilor responsabile cu protecția copiilor orice situație în care au motive întemeiate să creadă că un copil este victima oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7. (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja orice persoană care are cunoștință sau care suspectează, cu bună credință, săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, să raporteze aceste fapte serviciilor competente.	
<i>Articolul 17</i> <i>Competența și coordonarea urmăririi penale</i> (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3-7 atunci când: (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul lor; ori (b) autorul infracțiunii este unul din resortisanții lor.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența în privința unei infracțiuni menționate la articolele 3-7, care a fost săvârșită în afara teritoriului său, inter alia în cazul în care: (a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unuia dintre resortisanții săi sau împotriva unei persoane care își are reședința obișnuită pe teritoriul său;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) infracțiunea a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice care își are sediul pe teritoriul său; sau	Nu face obiectul prezentului proiect.

(c) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Statele membre se asigură că competența acestora include situațiile în care o infracțiune menționată la articolele 5 și 6 și, în măsura în care este relevant, la articolele 3 și 7, este săvârșită prin mijloace ale tehnologiei informației și comunicațiilor accesate de pe teritoriul lor, indiferent dacă acestea se află sau nu pe teritoriul lor.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(4) Pentru urmărirea penală a oricărei infracțiuni menționate la articolul 3 alineatele (4), (5) și (6), la articolul 4 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) și la articolul 5 alineatul (6), săvârșite în afara teritoriului statului membru în cauză, în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că competența sa nu este subordonată condiției ca faptele să fie considerate infracțiune în locul în care au fost săvârșite.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(5) Pentru urmărirea penală a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, care au fost săvârșite în afara teritoriului statului membru în cauză, în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că propria sa competență nu este subordonată condiției ca urmărirea penală să poată fi începută numai în urma unei plângeri depuse de victimă la locul în care a fost săvârșită infracțiunea sau în urma unui denunț din partea statului locului în care a fost săvârșită infracțiunea.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 18</i> <i>Dispoziții generale privind asistența, sprijinul și măsurile de protecție pentru copiii victime</i> (1) Copiilor victime ale infracțiunilor menționate la articolele 3-7 li se acordă asistență, sprijin și protecție, în	

conformitate cu articolele 19 și 20, avându-se în vedere interesul superior al copilului.	
(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se oferi asistență și sprijin copilului de îndată ce autoritățile competente au motive întemeiate să creadă că este posibil ca acesta să fi fost victima unei infracțiuni menționate la articolele 3-7.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Statele membre se asigură că, atunci când există incertitudine cu privire la vârsta unei persoane care a fost victima unei infracțiuni menționate la articolele 3-7 și atunci când există motive pentru a crede că persoana este copil, se prezumă că persoana respectivă este copil pentru a primi acces imediat la asistență, sprijin și protecție în conformitate cu articolele 19 și 20.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 19 Asistență și sprijin acordate victimelor (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se acordă asistență și sprijin victimelor înainte de procedurile penale, pe parcursul acestora și pentru o perioadă de timp corespunzătoare după încheierea lor, pentru a le permite să își exercite drepturile prevăzute în Decizia-cadru 2001/220/JAI, precum și în prezenta directivă. Statele membre adoptă, în special, măsurile necesare asigurării protecției pentru acei copii care raportează cazuri de abuzuri care au loc în cadrul familiilor lor.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că asistența și sprijinul acordate copiilor victime nu sunt condiționate de dorința victimei de a coopera pe parcursul cercetărilor penale, al urmăririi penale sau în faza de judecată.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că acțiunile specifice întreprinse în vederea acordării de asistență și de sprijin copiilor victime, pentru a beneficia de drepturile prevăzute în prezenta directivă, se	Nu face obiectul prezentului proiect.

întreprind în urma unei evaluări individuale a situației specifice a fiecărui copil victimă, ținându-se seama de opiniile, nevoile și preocupările copilului.	
(4) Copiii victime ale oricăroră dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 sunt considerați victime deosebit de vulnerabile în temeiul articolului 2 alineatul (2), al articolului 8 alineatul (4) și al articolului 14 alineatul (1) din Decizia-cadru 2001/220/JAI.RO 17.12.2011 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/11	Nu face obiectul prezentului proiect.
(5) Statele membre adoptă, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, măsuri pentru a oferi asistență și sprijin familiei copilului victimă pentru a beneficia de drepturile prevăzute în prezenta directivă, în situația în care familia se află pe teritoriul unui stat membru. În special, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, statele membre aplică dispozițiile articolului 4 din Decizia-cadru 2001/220/JAI cu privire la familia copilului victimă în cauză.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 20</i> <i>Protejarea copiilor victime în cadrul cercetării penale și al procedurilor penale</i> (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetării penale și al procedurilor penale, în funcție de rolul victimelor în sistemul de justiție relevant, autoritățile competente numesc un reprezentant special pentru copilul victimă, în cazul în care, în temeiul dreptului național, titularii răspunderii părintești nu pot să reprezinte copilul ca urmare a unui conflict de interese între aceștia și copilul victimă sau atunci când copilul este neînsoțit sau separat de familie.	Nu face obiectul prezentului proiect.

(2) Statele membre se asigură că copiii victime au acces imediat la consiliere juridică și, în funcție de rolul victimelor în sistemul de justiție relevant, la reprezentare juridică, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri. Consilierea juridică și reprezentarea judiciară sunt gratuite în cazul în care victima nu dispune de suficiente resurse financiare.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Fără a se aduce atingere dreptului la apărare, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetărilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7: (a) audierile copilului victimă au loc fără întârzieri nejustificate, după ce autoritățile competente au fost sesizate cu privire la faptele respective;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) audierile copilului victimă se desfășoară, atunci când este necesar, în spații special amenajate sau adaptate în acest scop;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(c) audierile copilului victimă sunt efectuate de către sau cu ajutorul unor specialiști care au beneficiat de o formare profesională în acest scop;	Nu face obiectul prezentului proiect.

(d) în măsura posibilului și dacă este cazul, toate audierile copilului victimă sunt efectuate de aceleași persoane;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(e) numărul audierilor este cât mai redus posibil, iar audierile au loc numai atunci când sunt strict necesare	Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 5 iulie 2010,

pentru derularea cercetărilor penale și a procedurilor penale;	cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...) Articolul 308 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.308- Procedura audierii anticipate (1) Atunci când există riscul ca persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente sau un martor să nu mai poată fi audiat în cursul judecății, procurorul poate sesiza judecătorul de drepturi și libertăți în vederea audierii anticipate a acestuia. (2) Judecătorul de drepturi și libertăți, dacă apreciază cererea întemeiată, stabilește de îndată data și locul audierii, dispunându-se citarea părților și subiecților procesuali principali. Când audierea are loc la sediul instanței, aceasta se desfășoară în camera de consiliu. (3) Participarea procurorului este obligatorie. (4) Dispozițiile alin.(1)-(3) se aplică în mod corespunzător cu privire la audierea minorului martor sau parte civilă, precum și cu privire la audierea persoanei vătămate dacă, în raport cu persoana acestora sau cu natura cauzei, procurorul apreciază că evitarea audierii repetate pe parcursul procesului este în interesul acestora.
(f) copilul victimă poate fi însoțit de reprezentantul său legal sau, după caz, de un adult desemnat de copil, cu excepția cazului în care s-a adoptat o decizie contrară motivată cu privire la persoana respectivă.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cursul cercetărilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, toate audierile unui copil victimă sau, după caz, ale copilului <u>care este martor</u> pot fi înregistrate prin mijloace audiovizuale și că aceste audieri înregistrate pot fi acceptate ca mijloace de probă în cadrul procedurilor penale în instanță, în conformitate cu normele lor de drept intern.	Nu face obiectul prezentului proiect.

(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că în cadrul procedurilor penale în instanță se poate dispune privind oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 ca: (a) ședința de judecată să nu fie publică;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) copilul victimă să fie audiat în instanță fără a fi prezent, în special prin folosirea tehnologiilor de comunicații adecvate.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(6) Statele membre iau măsurile necesare, dacă acestea sunt în interesul copiilor victime și ținând seama de alte interese fundamentale, în vederea protejării vieții private, a identității și a imaginii acestora, precum și pentru a împiedica diseminarea publică a oricăror informații care ar putea duce la identificarea copiilor victime.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 21</i> <i>Măsuri împotriva promovării oportunităților de săvârșire a abuzurilor și a turismului sexual cu implicarea copiilor</i> Statele membre iau măsuri adecvate pentru a împiedica sau interzice: (a) diseminarea materialelor care promovează oportunități de săvârșire a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-6; și (b) organizarea pentru alte persoane, în scopuri comerciale sau nu, a unor călătorii în vederea săvârșirii oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-5.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 22</i> <i>Programe sau măsuri de intervenție preventivă</i> Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care se tem că ar putea săvârși una dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 pot avea acces, dacă este cazul, la măsuri sau programe de intervenție	Nu face obiectul prezentului proiect.

eficace, menite să evalueze și să prevină riscul săvârșirii respectivelor infracțiuni.	
<i>Articolul 23</i> <i>Prevenirea</i> (1) Statele membre iau măsurile corespunzătoare, precum educarea și formarea profesională, pentru a descuraja și a reduce cererea care favorizează toate formele de exploatare sexuală a copiilor.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre desfășoară acțiuni corespunzătoare, inclusiv prin intermediul internetului, de exemplu campanii de informare și de sensibilizare, programe de cercetare și de educare, dacă este cazul în cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile și cu alte părți interesate, menite să sensibilizeze publicul larg și să reducă riscul ca copiii să devină victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Statele membre promovează activități periodice de formare a funcționarilor publici care sunt susceptibili de a intra în contact cu copii care sunt victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale, inclusiv a ofițerilor de poliție din prima linie, astfel încât să le permită să identifice și să se ocupe de copiii care sunt victime și potențiale victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 24</i> <i>Programe sau măsuri de intervenție pe bază de voluntariat pe parcursul procedurilor penale sau după acestea</i> (1) Fără a se aduce atingere programelor sau măsurilor de intervenție impuse de autoritățile judiciare competente în temeiul legislației naționale, statele membre iau măsurile	Nu face obiectul prezentului proiect.

necesare pentru a asigura punerea la dispoziție a unor programe sau măsuri de intervenție eficace în vederea prevenirii și a limitării riscurilor de recidivă în ceea ce privește infracțiunile cu caracter sexual împotriva copiilor. Respectivile programe sau măsuri sunt accesibile în orice moment al procedurilor penale, în mediul carceral sau în afara acestuia, conform legislației naționale.	
(2) Programele sau măsurile de intervenție menționate la alineatul (1) răspund nevoilor specifice de dezvoltare ale copiilor care săvârșesc infracțiuni sexuale.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele persoane pot avea acces la programele sau măsurile de intervenție menționate la alineatul (1): (a) persoanele care fac obiectul procedurilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în condiții care nu sunt nici în detrimentul și nici contrare dreptului la apărare sau cerințelor pentru un proces echitabil și imparțial, în special cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(b) persoanele condamnate pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele menționate la alineatul (3) fac obiectul unei evaluări a pericolului pe care îl reprezintă și a posibilelor riscuri de recidivă în cazul oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în scopul identificării programelor sau măsurilor de intervenție adecvate.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele menționate la alineatul (3) cărora le-au fost propuse programele sau măsurile de intervenție în conformitate cu alineatul (4): (a) sunt pe deplin informate cu privire la motivele propunerii;	Nu face obiectul prezentului proiect.

(b) consimt să participe la programe sau măsuri în deplină cunoștință de cauză;	Nu face obiectul prezentului proiect.
(c) pot să refuze și, în cazul persoanelor condamnate, le sunt aduse la cunoștință potențialele consecințe ale unui astfel de refuz.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 25</i> <i>Măsuri împotriva paginilor de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă</i> (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura eliminarea promptă a paginilor de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă găzduite pe teritoriul lor și pentru a depune eforturi pentru a obține eliminarea unor astfel de pagini găzduite în afara teritoriului lor.	Nu face obiectul prezentului proiect.
(2) Statele membre pot lua măsuri de blocare a accesului utilizatorilor de Internet de pe teritoriile lor la paginile de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă. Aceste măsuri trebuie să fie instituite prin proceduri transparente și să ofere garanții corespunzătoare, în special pentru a asigura faptul că restricția se limitează la ceea ce este necesar și proporțional și că utilizatorii sunt informați asupra motivelor restricției. Aceste garanții includ, de asemenea, posibilitatea recurgerii la o cale de atac în instanță.	Nu face obiectul prezentului proiect.
<i>Articolul 26</i> Înlocuirea Deciziei-cadru 2004/68/JAI Decizia-cadru 2004/68/JAI se înlocuiește prin prezenta directivă, în ceea ce privește statele membre participante la adoptarea prezentei directive, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele pentru transpunerea deciziei-cadru în dreptul intern.	Nu face obiectul prezentului proiect.

În ceea ce privește statele membre participante la adoptarea prezentei directive, trimiterile la Decizia-cadru 2004/68/JAI se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.	
Articolul 27 <i>Transpunere</i> (1) Statele membre asigură punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 decembrie 2013. (2) Statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul intern obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive. (3) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 28 <i>Raportare</i> (1) Până la 18 decembrie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative. RO 17.12.2011 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/13 (2) Până la 18 decembrie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare a măsurilor menționate la articolul 25.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Articolul 29 <i>Intrare în vigoare</i>	Nu face obiectul prezentului proiect.

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	
Articolul 30 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.	Nu face obiectul prezentului proiect.

DIRECTIVA 2012/29/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului

Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012, de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului			<i>Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală</i>		Diferențe	Observații
Articol/ paragraf		Prevederi	Articol/ alineat	Prevederi		
CAPITOLUL 1 DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Obiective (1)		Scopul prezentei directive este de a garanta faptul că victimele criminalității beneficiază de informații, de sprijin și protecție adecvate și sunt în măsură să participe în procedurile penale. Statele membre garantează faptul că victimele sunt recunoscute și tratate cu respect, atenție și profesionalism și de o manieră individualizată și nediscriminatorie, în toate contactele cu serviciile de sprijinire a victimelor sau de justiție reparatorie sau cu o autoritate competentă, care intervine în cadrul procedurilor penale. Drepturile prevăzute de prezenta directivă se aplică victimelor de o manieră nediscriminatorie, inclusiv în				Nu face obiectul prezentului proiect

	ceea ce privește statutul acestora din punctul de vedere al reședinței.				
(2)	În punerea în aplicare a prezentei directive, în cazul în care victima este un copil, statele membre asigură luarea în considerare în primul rând a interesului superior al acestuia, evaluat în mod individual. Prevalează o abordare orientată spre copil, luând în considerare în mod corespunzător vârsta, nivelul de maturitate, opiniile, nevoile și preocupările acestuia. Copilul și, dacă există, titularul răspunderii parentale sau alt reprezentant legal al copilului sunt informați cu privire la orice măsuri sau drepturi destinate în mod specific copilului.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 2 Definiții (1) (a) (i)	În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: "victimă" înseamnă: o persoană fizică ce a suferit un prejudiciu, inclusiv o vătămare a integrității sale fizice, mentale sau emoționale, sau un prejudiciu economic, cauzate în mod direct de o infracțiune;				Nu face obiectul prezentului proiect

(ii)	membrii familiei unei persoane al cărei deces a fost cauzat în mod direct de o infracțiune și care au suferit prejudicii în urma decesului persoanei respective;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	"membrii familiei" înseamnă soțul/soția, persoana care conviețuiește cu victima, fiind angajată într-o relație intimă și gospodărintă împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, rudele în linie directă, frații și surorile, precum și persoanele aflate în întreținerea victimei;				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	"copil" înseamnă orice persoană având o vârstă mai mică de 18 ani;				Nu face obiectul prezentului proiect
(d)	"justiție reparatorie" înseamnă orice proces prin care victima și autorul infracțiunii pot, în cazul în care consimt liber, să participe activ la soluționarea problemelor generate de infracțiune cu ajutorul unei terțe părți imparțiale.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2) (a)	Statele membre pot stabili proceduri: pentru limitarea numărului membrilor familiei care pot beneficia de drepturile prevăzute de prezenta directivă, ținând seama de circumstanțele individuale ale fiecărui caz; și				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	în sensul alineatului (1) litera (a) punctul (ii), pentru stabilirea membrilor familiei care au prioritate în ceea ce				Nu face obiectul prezentului proiect

	privește exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta directivă.				
Capitolul 2 Furnizarea de informații și sprijin Articolul 3 Dreptul de a înțelege și de a se face înțeles (1)	Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a asista victimele astfel încât acestea să înțeleagă și să se poată face înțelese de la primul contact și în cursul oricărei interacțiuni ulterioare necesare pe care o au cu o autoritate competentă în cadrul procedurilor penale, inclusiv în cazul în care informațiile sunt furnizate de respectiva autoritate.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre asigură efectuarea comunicațiilor către victime într-un limbaj simplu și accesibil, verbal sau în scris. Astfel de comunicații iau în considerare caracteristicile personale ale victimei, inclusiv orice dizabilitate care poate afecta abilitatea de a înțelege sau de a se face înțeleasă.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Cu excepția cazului în care este contrar intereselor victimei sau ar afecta negativ desfășurarea procedurilor, statele membre permit victimelor să fie însoțite de persoană aleasă de acestea				Nu face obiectul prezentului proiect

	cu ocazia primului contact cu o autoritate competentă, atunci când, datorită impactului infracțiunii, victima solicită asistență pentru a înțelege sau a se face înțeleasă.				
Articolul 4 Dreptul de a primi informații încă de la primul contact cu o autoritate competentă (1)	Statele membre se asigură că victimele primesc următoarele informații, fără întârzieri inutile, încă de la primul contact cu o autoritate competentă, pentru a permite acestora să își exercite drepturile prevăzute de prezenta directivă: (a) tipul de sprijin pe care victimele îl pot primi și din partea cui, inclusiv, în cazul în care este relevant, informații de bază privind accesul la asistență medicală, orice tip de asistență specializată, inclusiv asistență psihologică și cazare alternativă;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	procedurile privind formularea unei plângeri cu privire la o infracțiune și rolul victimelor în aceste proceduri;				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	modul și condițiile în care victimele pot obține protecție, inclusiv măsurile de protecție;				Nu face obiectul prezentului proiect

(d)	modul și condițiile de acces la consiliere juridică, asistență juridică și orice altă formă de consiliere;				Nu face obiectul prezentului proiect
(e)	modul și condițiile în care victimele pot avea acces la despăgubiri;				Nu face obiectul prezentului proiect
(f)	modul și condițiile în care victimele au dreptul la interpretare și traducere;				Nu face obiectul prezentului proiect
(g)	în cazul în care victimele își au reședința în alt stat membru decât cel în care a fost comisă infracțiunea, orice măsură, procedură sau instrument specific care este disponibil pentru a-și apăra interesele în statul membru unde se stabilește primul contact cu autoritatea competentă;				Nu face obiectul prezentului proiect
(h)	procedurile disponibile de formulare a plângerilor, în cazul în care drepturile acestora nu sunt respectate de autoritatea competentă;				Nu face obiectul prezentului proiect
(i)	datele de contact pentru comunicările cu privire la cauza lor;				Nu face obiectul prezentului proiect
(j)	serviciile de justiție reparatorie disponibile;				Nu face obiectul prezentului proiect

(k)	modul și condițiile în care victimelor li se pot rambursa cheltuielile suportate ca urmare a participării în procedurile penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Amploarea sau gradul de detaliu al informațiilor menționate la alineatul (1) poate varia în funcție de nevoile specifice și de situația personală a victimei și de tipul sau natura infracțiunii. Detalii suplimentare pot fi, de asemenea, transmise în etape ulterioare în funcție de nevoile victimei și de relevanța, în fiecare etapă a procedurilor, a unor astfel de detalii.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 5 Drepturile victimelor în momentul formulării unei plângeri (1)	Statele membre se asigură că victimele primesc o confirmare scrisă de înregistrare a plângerii lor formale depuse de acestea la autoritatea competentă a unui stat membru, care conține elementele de bază ale infracțiunii respective.				Nu face obiectul prezentului proiect

(2)	Statele membre se asigură că victimele care doresc să formuleze o plângere referitoare la o infracțiune și care nu înțeleg sau nu vorbesc limba autorității competente au posibilitatea de a formula plângerea într-o limbă pe care o înțeleg sau primesc asistența lingvistică necesară.	La articolul 289, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins: „(11) Persoana care nu vorbește sau nu înțelege limba română poate depune plângerea în limba pe care o înțelege. Odată cu depunerea plângerii aceasta poate solicita ca, atunci când este citată, să primească și o traducere a citației.”			
(3)	Statele membre se asigură că victimele care nu înțeleg sau nu vorbesc limba autorității competente primesc, în mod gratuit, o traducere a confirmării scrise de înregistrare a plângerii lor prevăzute la alineatul (1), dacă solicită acest lucru, într-o limbă pe care o înțeleg.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 6 Dreptul de a primi informații cu privire la propria cauză (1)	Statele membre se asigură că victimele sunt informate, fără întârzieri inutile, cu privire la dreptul lor de a primi următoarele informații privind procedurile penale inițiate ca urmare a plângerii privind infracțiunea care afectează victima și că, la cerere, primesc astfel de informații: (a) orice decizie de a nu continua sau de a înceta ancheta sau de a nu începe				Nu face obiectul prezentului proiect

	urmărirea penală împotriva autorului infracțiunii;				
(b)	data și locul procesului și natura acuzațiilor împotriva autorului infracțiunii.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2) a)	Statele membre se asigură că, în funcție de rolul lor în sistemul judiciar penal relevant, victimele sunt informate, fără întârzieri inutile, cu privire la dreptul lor de a primi următoarele informații privind procedurile penale inițiate ca urmare a plângerii privind infracțiunea care afectează victima și că, la cerere, primesc astfel de informații: (a) orice hotărâre finală pronunțată într-un proces;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	informații care să îi permită victimei să ia la cunoștință stadiul procedurilor penale, cu excepția situației excepționale în care desfășurarea corespunzătoare a cauzei ar putea fi afectată printr-o astfel de informare.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Informațiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) litera (a) includ motivarea sau un rezumat succint al motivării respectivei hotărâri, cu				Nu face obiectul prezentului proiect

	excepția cazului unei hotărâri aparținând unui juriu sau al unei hotărâri în care motivarea este confidențială, caz în care motivarea nu este furnizată în temeiul dreptului intern.				
(4)	Dorința victimelor de a primi sau nu informații are forță obligatorie pentru autoritățile competente, cu excepția cazului în care informațiile respective trebuie transmise în virtutea dreptului victimei de a avea o participare activă în procedurile penale. Statele membre permit victimelor să își modifice în orice moment opțiunea și o iau ulterior în considerare.				Nu face obiectul prezentului proiect
(5)	Statele membre se asigură că victimelor li se oferă posibilitatea de a fi informate fără întârzieri inutile, atunci când persoana aflată în arest, urmărită penal sau condamnată pentru infracțiunile care le privesc este eliberată sau a evadat din detenție. În plus, statele membre se asigură că victimele sunt informate cu privire la orice măsuri relevante adoptate pentru protecția lor în caz de eliberare sau evadare a autorului infracțiunii.	La articolul 111, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) Persoanei vătămate i se aduce la cunoștință cu ocazia primei audieri faptul că, în cazul în care inculpatul va fi privat de libertate, respectiv condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, poate să fie informată cu privire la punerea în libertate în orice mod sau evadarea acestuia.”			

		Alineatul (5) al articolului 230 se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) Dacă persoana vătămată a solicitat înștiințarea sa cu privire la eliberarea în orice mod sau evadarea persoanei arestate, judecătorul care a emis mandatul consemnează aceasta într-un proces-verbal, pe care îl predă organului de poliție.” La articolul 404, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins: „(6) Când instanța a pronunțat pedeapsa închisorii, iar persoana vătămată a solicitat înștiințarea cu privire la eliberarea în orice mod sau evadarea condamnatului, instanța face o mențiune în acest sens în dispozitivul hotărârii.”			
(6)	Victimele primesc, la cerere, informațiile menționate la alineatul (5) cel puțin în cazurile în care există un pericol sau în cazul unui risc identificat de prejudiciu la adresa acestora, cu excepția cazului în care există un risc				Nu face obiectul prezentului proiect

	identificat de prejudiciu la adresa autorului infracțiunii care ar rezulta din notificare.				
Articolul 7 Dreptul la servicii de interpretariat și traducere (1)	Statele membre se asigură că victimele care nu înțeleg sau nu vorbesc limba utilizată în procedurile penale la care participă pot beneficia, la cerere și în mod gratuit, de servicii de interpretariat, în funcție de rolul care le revine în cadrul procedurilor penale din sistemul judiciar penal relevant, cel puțin la audierile și interogatoriile victimei în cadrul procedurilor penale în fața organelor de cercetare și a autorităților judiciare, inclusiv în cursul interogatoriilor de către organele de poliție, precum și de servicii de interpretariat în momentul participării active la audierile în fața instanței și a oricăror audieri intermediare care sunt necesare.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Fără a se aduce atingere dreptului la apărare și în conformitate cu normele privind marja de apreciere a instanței, pot fi utilizate mijloace tehnice de comunicare, cum ar fi videoconferința, telefonul sau internetul, cu excepția cazului în care este necesară prezența fizică a interpretului pentru ca	La articolul 81, alineatul (1), litera g ¹) se modifică și va avea următorul cuprins: " (g ¹) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română. În			

	victimele să-și poată exercita în mod corespunzător drepturile sau să poată înțelege procedura.	cazurile urgente se pot folosi mijloace tehnice de comunicare, dacă se apreciază că acest lucru este necesar și că nu împiedică exercitarea drepturilor persoanei vătămate”			
(3)	Statele membre se asigură că victimele care nu înțeleg sau nu vorbesc limba utilizată în procedurile penale în care participă beneficiază, la cerere și în mod gratuit, în funcție de rolul care le revine în cadrul procedurilor penale din sistemul judiciar penal relevant, de traducerea informațiilor esențiale exercitării drepturilor lor în cadrul procedurilor penale într-o limbă pe care o înțeleg, în măsura în care aceste informații sunt puse la dispoziția victimelor. Traducerile unor astfel de informații includ, cel puțin, orice hotărâre privind încetarea procedurilor penale referitoare la infracțiunea suferită de victimă și, la cererea victimei, motivarea sau un rezumat succint al motivării respectivei hotărâri, cu excepția cazului unei hotărâri aparținând unui juriu sau al unei hotărâri în care motivarea este confidențială, caz în care motivarea nu	La articolul 81, după litera g ¹) se adaugă o nouă literă, litera g ²), cu următorul cuprins: „(g ²) dreptul de a i se comunica traducerea într-o limbă pe care o înțelege a oricărei soluții de netrimiteră în judecată, atunci când nu înțelege limba română;” Alineatul (1) al articolului 407 se modifică și va avea următorul cuprins: 1) După pronunțare, o copie a minutei hotărârii se comunică procurorului, părților, persoanei vătămate și, în cazul în care inculpatul este arestat, administrației locului de deținere, în vederea exercitării căii de atac. În cazul în care inculpatul, partea civilă sau persoana vătămată nu înțelege			

	este furnizată în temeiul dreptului intern.	limba română, o copie a minutei hotărârii i se comunică acesteia într-o limbă pe care o înțelege. După redactarea hotărârii, acestora li se comunică hotărârea în întregul său.”			
(4)	Statele membre se asigură că victimele care au dreptul să primească informații privind data și locul procesului, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (b), și care nu înțeleg limba autorității competente primesc, la cerere, o traducere a informațiilor la care au dreptul.	La articolul 289, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins: „(11) Persoana care nu vorbește sau nu înțelege limba română poate depune plângerea în limba pe care o înțelege. Odată cu depunerea plângerii aceasta poate solicita ca, atunci când este citată, să primească și o traducere a citației.”			
(5)	Victimele pot prezenta o cerere motivată pentru ca un document să fie considerat esențial. Nu se impune obligația de a traduce acele părți din documentele esențiale care nu sunt relevante pentru obiectivul de a permite victimelor să participe în mod activ în procedurile penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
(6)	Prin derogare de la alineatele (1) și (3), o traducere orală sau un rezumat oral al documentelor esențiale poate fi furnizat în locul unei traduceri scrise,				Nu face obiectul prezentului proiect

	cu condiția ca o astfel de traducere orală sau rezumat oral să nu prejudicieze caracterul echitabil al procedurilor.				
(7)	Statele membre se asigură că autoritatea competentă evaluează dacă victimele au nevoie de interpretare sau de traducere, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (3). Victimele pot contesta o decizie de a nu furniza interpretare sau traducere. Normele procedurale privind o astfel de contestație se stabilesc în cadrul dreptului intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
(8)	Interpretarea și traducerea, precum și examinarea unei contestații la o hotărâre de a nu asigura interpretare sau traducere în temeiul prezentului articol nu trebuie să prelungească în mod nerezonabil procedurile penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 8 Dreptul de acces la serviciile de sprijinire a victimelor (1)	Statele membre se asigură că victimele au acces, în concordanță cu necesitățile lor, la servicii confidențiale de sprijinire a victimelor, în mod gratuit, care acționează în interesul victimelor înainte, în timpul și pentru o durată adecvată după încetarea procedurilor penale. Membrii familiei au acces la				Nu face obiectul prezentului proiect

	serviciile de sprijinire a victimelor în conformitate cu necesitățile lor și cu gravitatea prejudiciului suferit ca urmare a infracțiunii săvârșite împotriva victimei.				
(2)	Statele membre facilitează direcționarea victimelor, de către autoritatea competentă la care a fost depusă plângerea și de către alte entități relevante, către serviciile de sprijinire a victimelor.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Statele membre adoptă măsuri pentru a institui servicii specializate, gratuite și confidențiale de sprijinire a victimelor în plus față de sau ca parte integrantă a serviciilor generale de sprijinire a victimelor sau pentru a permite organizațiilor de sprijinire a victimelor să facă apel la entități specializate existente care oferă astfel de sprijin specializat. Victimele au acces la astfel de servicii în conformitate cu nevoile lor specifice, iar membrii familiei au acces la respectivele servicii în conformitate cu nevoile lor specifice și cu gradul de vătămare suferit ca urmare a infracțiunii săvârșite împotriva victimei.				Nu face obiectul prezentului proiect

(4)	Serviciile de sprijinire a victimelor și orice servicii specializate de sprijinire pot fi instituite ca organizații publice sau neguvernamentale și pot fi organizate pe bază profesională sau voluntară.				Nu face obiectul prezentului proiect
(5)	Statele membre se asigură că accesul la serviciile de sprijinire a victimelor nu depinde de formularea de către victimă a unei plângeri formale în fața unei autorități competente cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 9 Sprijinul din partea serviciilor de sprijinire a victimelor (1)	Serviciile de sprijinire a victimelor, astfel cum sunt menționate la articolul 8 alineatul (1), furnizează cel puțin: (a) informațiile, consilierea și sprijinul relevante pentru exercitarea drepturilor care revin victimelor, inclusiv în ceea ce privește accesul la sistemele publice naționale de despăgubire în cazul daunelor penale, precum și cu privire la rolul victimelor în cadrul procedurilor penale, inclusiv pregătirea pentru participarea la proces;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	informații privind sau trimitere directă la orice servicii specializate de sprijinire relevante existente;				Nu face obiectul prezentului proiect

(c)	sprijinul <u>emoțional</u> și, dacă este disponibil, cel psihologic;				Nu face obiectul prezentului proiect
(d)	consiliere privind aspectele financiare și practice subsecvente infracțiunii;				Nu face obiectul prezentului proiect
(e)	cu excepția cazului în care este furnizată de alte servicii publice sau private, consiliere cu privire la riscurile de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare, precum și la prevenirea acestora.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre încurajează serviciile de sprijinire a victimelor să acorde o atenție deosebită nevoilor specifice ale victimelor care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Cu excepția cazului în care acestea sunt furnizate de alte servicii publice sau private, serviciile specializate de sprijinire menționate la articolul 8 alineatul (3), instituie și pun la dispoziție cel puțin:				Nu face obiectul prezentului proiect
(a)	adăposturi sau orice altă cazare provizorie adecvată pentru victimele care au nevoie de un loc sigur din cauza unui risc iminent de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare;				Nu face obiectul prezentului proiect

(b)	sprijin orientat și integrat pentru victimele cu nevoi specifice, precum victimele violenței sexuale, victimele violenței bazate pe gen și victimele violențelor în cadrul unor relații apropiate, inclusiv sprijin în cazul traumelor și consiliere.				Nu face obiectul prezentului proiect
Capitolul 3 Participarea în procedurile penale Articolul 10 Dreptul de a fi audiat (1)	Statele membre se asigură că victimele pot fi audiate în cursul procedurii penale și pot prezenta probe. În cazul audierii unei victime-copil, se iau în considerare în mod adecvat vârsta și maturitatea acesteia.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Normele procedurale în temeiul cărora victimele pot fi audiate în cursul procedurilor penale și pot prezenta probe se stabilesc în cadrul dreptului intern.				Nu necesită transpunere
Articolul 11 Drepturi în cazul unei hotărâri de neîncepere a urmăririi penale (1)	Statele membre se asigură că victimele, în funcție de rolul care le revine în sistemul judiciar penal relevant, au dreptul de a solicita revizuirea unei hotărâri de <i>neîncepere a urmăririi penale</i> . Normele procedurale pentru o astfel de revizuire se stabilesc în dreptul intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	În cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, rolul victimei în sistemul				Nu face obiectul prezentului proiect

	judiciar penal relevant se stabilește numai după adoptarea hotărârii de urmărire penală, statele membre se asigură că cel puțin victimele unor încălcări grave au dreptul de a solicita revizuirea unei hotărâri de neîncepere a urmăririi penale. Normele procedurale pentru o astfel de revizuire se stabilesc în cadrul dreptului intern.				
(3)	Statele membre se asigură că victimele sunt informate fără întârzieri inutile cu privire la dreptul lor de a primi și că primesc, la cerere, informații suficiente pentru a decide dacă doresc sau nu să solicite revizuirea oricărei hotărâri de neîncepere a urmăririi penale.	Art. II pct. 67 La alineatul (2) al art. 286, după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d'), cu următorul cuprins: „d') atunci când este cazul, mențiunea căii de atac disponibile, cu arătarea termenului în care aceasta poate fi exercitată;”			
(4)	În cazul în care hotărârea de neîncepere a urmăririi penale este adoptată de cea mai înaltă autoritate de urmărire penală, a cărei hotărâre nu poate face obiectul unei căi de atac în temeiul dreptului intern, calea de atac poate fi soluționată de aceeași autoritate.				Nu face obiectul prezentului proiect
(5)	Alineatele (1), (3) și (4) nu se aplică deciziei procurorului de neîncepere a urmăririi penale, în cazul în care o astfel de decizie conduce la o				Nu necesită transpunere.

		soluționare extrajudiciară, în măsura în care dreptul intern prevede aceasta.				
Articolul 12 Dreptul garanții contextul serviciilor justiție reparatorie (1)	la în de	Statele membre iau măsuri care garantează protecția victimei împotriva victimizării secundare și repetate, precum și a intimidării și răzbunării, care să se aplice atunci când se recurge la orice serviciu de justiție reparatorie. Astfel de măsuri garantează victimelor care optează să participe în procesul de justiție reparatorie că beneficiază, la cerere, de acces la servicii de justiție reparatorie sigure și competente, cu respectarea cel puțin a următoarelor condiții:				
(a)		se recurge la servicii de justiție reparatorie dacă acestea sunt în interesul victimei, în funcție de considerațiile privind siguranța și cu acordul liber și în cunoștință de cauză al acesteia, care poate fi retras în orice moment;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)		înainte de a accepta să participe în procesul de justiție reparatorie, victima primește informații complete și obiective cu privire la proceduri și la eventualele rezultatele ale acestora, precum și informații cu privire la				Nu face obiectul prezentului proiect

	procedurile de supraveghere a punerii în aplicare a oricărui acord;				
(c)	autorul infracțiunii a recunoscut faptele de bază ale cauzei;				Nu face obiectul prezentului proiect
(d)	orice acord este încheiat în mod voluntar și poate fi luat în considerare în cadrul oricăror proceduri penale ulterioare;				Nu face obiectul prezentului proiect
(e)	discuțiile din cadrul procedurilor de justiție reparatorie care nu au loc în public sunt confidențiale și nu sunt divulgate ulterior, cu excepția cazului în care părțile își dau acordul în acest sens sau dacă acest lucru se prevede în dreptul intern, având în vedere interesul public prevalent.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre facilitează trimiterea cauzelor, dacă este cazul către serviciile de justiție reparatorie, inclusiv prin stabilirea de proceduri sau orientări cu privire la condițiile unei astfel de trimiteri.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 13 Dreptul la asistență juridică	Statele membre se asigură că victimele au acces la asistență juridică, atunci când au calitatea de parte în procedurile penale. Condițiile sau normele procedurale în conformitate cu care victimele pot avea acces la asistență juridică se stabilesc în dreptul intern.				Nu face obiectul prezentului proiect

Articolul 14 Dreptul rambursarea cheltuielilor	la	Statele membre oferă victimelor care participă în procedurile penale posibilitatea de a li se rambursa cheltuielile suportate ca urmare a participării lor active la aceste proceduri, în funcție de rolul care le revine în sistemul judiciar penal relevant. Condițiile sau normele procedurale în conformitate cu care victimelor li se pot rambursa cheltuielile se stabilesc în dreptul intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 15 Dreptul restituirea bunurilor	la	Statele membre se asigură că, în urma unei decizii a unei autorități competente, bunurile recuperabile care sunt sechestrate pe durata procedurilor penale li se restituie victimelor fără întârziere, cu excepția cazului în care ele sunt necesare în cadrul procedurilor penale. Condițiile sau normele procedurale în conformitate cu care astfel de bunuri sunt restituite se stabilesc în dreptul intern.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 16 Dreptul de a obține în cadrul procedurilor penale o decizie privind despăgubirile din partea autorului infracțiunii		Statele membre se asigură că, în cursul procedurilor penale, victimele au dreptul de a obține o decizie privind despăgubirile din partea autorului infracțiunii, într-un termen rezonabil, cu excepția cazului în care în dreptul intern se prevede că o astfel de decizie				Nu face obiectul prezentului proiect

(1)	se adoptă în cadrul altor proceduri judiciare.				
(2)	Statele membre promovează măsurile necesare pentru a-i încuraja pe autorii infracțiunilor să despăgubească în mod corespunzător victimele.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 17 Drepturile victimelor care au reședința în alt stat membru (1)	Statele membre se asigură că autoritățile lor competente sunt în măsură să adopte măsurile adecvate pentru a reduce la minimum dificultățile care apar atunci când victima își are reședința într-un alt stat membru decât cel în care a fost săvârșită infracțiunea, în special în ceea ce privește desfășurarea procedurilor. În acest scop, autorităților statului membru în care a fost săvârșită infracțiunea le revine, în special, sarcina:				Nu face obiectul prezentului proiect
(a)	de a lua o declarație victimei imediat după formularea plângerii cu privire la săvârșirea infracțiunii în fața autorității competente;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	de a recurge cât mai mult posibil la dispozițiile privind videoconferințele și teleconferințele prevăzute în Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 29 mai 2000 [17] în scopul				Nu face obiectul prezentului proiect

	audierii victimelor care au reședința în străinătate.				
(2)	Statele membre se asigură că victimele infracțiunilor săvârșite într-un alt stat membru decât cel în care acestea își au reședința pot formula o plângere în fața autorităților competente din statul membru de reședință, dacă nu au posibilitatea de a face acest lucru în statul membru în care a fost săvârșită infracțiunea sau, în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave, potrivit dreptului intern al respectivului stat membru, dacă nu doresc să facă acest lucru.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Statele membre se asigură că autoritatea competentă care a înregistrat plângerea victimei o transmite fără întârziere autorității competente a statului membru în care a fost săvârșită infracțiunea, în cazul în care competența de a iniția procedurile nu a fost încă exercitată de statul membru în care a fost înregistrată plângerea.				Nu face obiectul prezentului proiect
Capitolul 4 Protecția victimelor și recunoașterea victimelor cu nevoi de protecție specifice	Fără a aduce atingere dreptului la apărare, statele membre garantează adoptarea unor măsuri de protecție a siguranței victimelor și a membrilor familiilor acestora împotriva victimizării secundare și repetate și a				Nu face obiectul prezentului proiect

Articolul 18 Dreptul protecție	la întimidării și răzbunării, inclusiv împotriva riscului unor vătămări emoționale sau psihologice, și de protecție a demnității victimelor pe durata audierilor și în momentul depunerii mărturiei. După caz, astfel de măsuri includ și proceduri instituite în temeiul dreptului intern pentru protecția fizică a victimelor și a membrilor familiilor acestora.				
Articolul 19 Dreptul evitarea contactului dintre victimă și autorul infracțiunii (1)	la Statele membre stabilesc condițiile necesare pentru a se permite evitarea contactului dintre victime și, după caz, membrii familiei acestora și autorul infracțiunii în incinta în care se desfășoară procedurile penale, în afară de cazul în care acest lucru este impus de procedurile penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre se asigură că noile clădiri ale instanțelor judecătorești beneficiază de săli de așteptare separate pentru victime.				Nu face obiectul prezentului proiect
	Articolul 20 Dreptul la protecție al victimelor în cursul cercetării Fără a se aduce atingere dreptului la apărare și în conformitate cu normele privind marja de apreciere a instanțelor, statele membre se asigură că pe durata cercetărilor penale:				

(a)	audierile victimelor se desfășoară fără întârzieri nejustificate, de îndată ce autoritatea competentă a înregistrat o plângere cu privire la săvârșirea unei infracțiuni;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: (...) (9) Audierea persoanei vătămate de către organul judiciar care a înregistrat o plângere cu privire la săvârșirea unei infracțiuni se desfășoară de îndată, iar dacă acest lucru nu este posibil, se va realiza ulterior depunerii plângerii, fără întârzieri nejustificate. (10) Declarația dată de persoana vătămată în condițiile alin. (9) constituie mijloc de probă chiar dacă a fost administrată înainte de începerea urmăririi penale.			
(b)	numărul audierilor victimelor este cât mai redus cu putință, iar audierile au loc numai atunci când sunt strict necesare pentru desfășurarea cercetării penale;	Art. II pct. 15 Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile			

		(...) (4) Reaudierea persoanei vătămate se face numai dacă acest lucru este strict necesar pentru desfășurarea procesului penal.			
(c)	victimele pot fi însoțite de reprezentantul lor legal și de o persoană aleasă de acestea, cu excepția cazului în care s-a luat o decizie contrară motivată în legătură cu una dintre persoanele respective sau cu amândouă;	(5) La audiere, persoana vătămată poate fi însoțită, la cererea sa, de către reprezentantul său legal și de către o altă persoană desemnată de către persoana vătămată, cu excepția cazului în care organul judiciar decide motivat în sens contrar.			
(d)	examinările medicale sunt reduse la minimum și se desfășoară numai atunci când sunt strict necesare în scopul procedurilor penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 21 Dreptul la protecția vieții private (1)	Statele membre se asigură că autoritățile competente pot adopta, în cursul procedurilor penale, măsurile adecvate pentru a proteja viața privată, inclusiv caracteristicile personale ale victimei luate în considerare în evaluarea individuală prevăzută la articolul 22, și imaginile victimelor și ale membrilor familiilor acestora. În plus, statele membre se asigură că				Nu face obiectul prezentului proiect

	autoritățile competente pot adopta toate măsurile legale pentru a împiedica difuzarea publică a oricăror informații care ar putea duce la identificarea unei victime-copil.				
(2)	În vederea protejării vieții private, a integrității personale și a datelor cu caracter personal ale victimei, în ceea ce privește libertatea de exprimare și de informare și libertatea și pluralismul mass-media, statele membre încurajează mass-media să adopte măsuri de autoreglementare.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 22 Evaluarea individuală a victimelor pentru identificarea nevoilor de protecție specifice (1)	Statele membre se asigură că victimele beneficiază de o evaluare promptă și individuală, în conformitate cu procedurile naționale, pentru a se identifica nevoile de protecție specifice și pentru a se determina dacă și în ce măsură ar putea beneficia de măsuri speciale în cursul procedurilor penale, astfel cum se prevede la articolele 23 și 24, datorită vulnerabilității deosebite la victimizare secundară și repetată sau la intimidare și răzbunare.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Evaluarea individuală ia în considerare în special:				
(a)	caracteristicile personale ale victimei;				Nu face obiectul prezentului proiect

(b)	tipul sau natura infracțiunii; și				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	circumstanțele infracțiunii.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	În contextul evaluării individuale, se acordă o atenție deosebită victimelor care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii, victimelor afectate de o infracțiune din cauza prejudecăților sau din motive de discriminare care ar putea avea legătură în special cu caracteristicile lor personale și victimelor care sunt deosebit de vulnerabile din cauza relației cu autorul infracțiunii și a dependenței de acesta, în special victimele terorismului, ale criminalității organizate, ale traficului de persoane, ale violenței în cadrul relațiilor apropiate, ale violenței sexuale sau ale exploatării, ale infracțiunilor săvârșite din ură și victimele cu dizabilități.	Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile (...) (2) Sunt prezumate vulnerabile victimele- copii, victimele care sunt în relație de dependență față de autorul infracțiunii, victimele terorismului, ale criminalității organizate, ale traficului de persoane, ale violenței în cadrul relațiilor apropiate, ale violenței sexuale sau ale exploatării, victimele infracțiunilor săvârșite din ură și victimele afectate de o infracțiune din cauza prejudecăților sau din motive de discriminare care ar putea avea legătură în special cu caracteristicile lor personale, victimele cu dizabilități, precum și victimele care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii.			

(4)	În sensul prezentei directive, se prezumă că victimele-copii au nevoi de protecție specifice datorită vulnerabilității la victimizarea secundară și repetată sau la intimidare și răzbunare. Pentru a se determina dacă și în ce măsură ar beneficia de măsurile speciale prevăzute la articolele 23 și 24, victimele-copii fac obiectul unei evaluări individuale astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.	Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile (...) (2) Sunt prezumate vulnerabile victimele- copii, victimele care sunt în relație de dependență față de autorul infracțiunii, victimele terorismului, ale criminalității organizate, ale traficului de persoane, ale violenței în cadrul relațiilor apropiate, ale violenței sexuale sau ale exploatării, victimele infracțiunilor săvârșite din ură și victimele afectate de o infracțiune din cauza prejudecăților sau din motive de discriminare care ar putea avea legătură în special cu caracteristicile lor personale, victimele cu dizabilități, precum și victimele care au suferit un prejudiciu considerabil ca urmare a gravității infracțiunii.			
(5)	Amplarea evaluării individuale poate fi adaptată în funcție de gravitatea infracțiunii și de nivelul prejudiciului aparent suferit de victimă.				Nu face obiectul prezentului proiect

(6)	Evaluarea individuală se desfășoară cu strânsa implicare a victimelor și ia în considerare dorințele acestora, inclusiv refuzul de a beneficia de măsurile speciale prevăzute la articolele 23 și 24.	Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile (...) (3) Dacă persoana vătămată sau partea civilă se află în vreuna dintre situațiile prevăzute la alin. (2), organul de urmărire penală îi aduce la cunoștință măsurile de protecție care pot fi luate, conținutul lor și posibilitatea de a renunța la acestea. Renunțarea persoanei vătămate sau a părții civile la luarea măsurilor de protecție se consemnează în scris și se semnează de către aceasta, în prezența reprezentantului legal, dacă este cazul.			
(7)	În cazul în care elementele de bază ale evaluării individuale s-au modificat în mod semnificativ, statele membre se asigură că aceasta este actualizată pe toată durata procedurilor penale.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 23 la Dreptul protecție în	Fără a se aduce atingere dreptului la apărare și în conformitate cu norme				Nu face obiectul prezentului proiect

cursul procedurilor penale de care beneficiază victimele cu nevoi specifice de protecție (1)	privind marja de apreciere a instanței, statele membre se asigură că victimele cu nevoi specifice de protecție care beneficiază de măsurile speciale identificate ca urmare a unei evaluări individuale prevăzute la articolul 22 alineatul (1) pot beneficia de măsurile prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol. O măsură specială preconizată ca urmare a evaluării individuale nu se pune la dispoziție în cazul în care constrângeri de natură operațională sau practică fac acest lucru imposibil sau în cazul în care există o nevoie urgentă de a audia victima și neîndeplinirea acestui lucru ar putea aduce un prejudiciu victimei sau unei alte persoane ori ar putea afecta desfășurarea procedurilor.				
(2)	Următoarele măsuri speciale se pun la dispoziție în cursul cercetărilor penale pentru victimele cu nevoi specifice de protecție identificate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1):				
(a)	audierea victimei se desfășoară în incinte concepute sau adaptate în acest scop;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins:			

		„(6) În cazul persoanelor vătămate, pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar poate dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri, atunci când este posibil și când acesta apreciază că nu se aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților: a) audierea acestora în incinte concepute sau adaptate acestui scop;			
(b)	audierea victimei se desfășoară de către sau prin intermediul unor profesioniști pregătiți în acest scop;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: „(6) În cazul persoanelor vătămate, pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar poate dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri, atunci când este posibil și când acesta apreciază că nu se aduce atingere bunei desfășurări a			

		procesului ori drepturilor și intereselor părților: (...) b) audierea acestora prin intermediul sau în prezența unui psiholog sau al altui specialist în consilierea victimelor;			
(c)	toate audierile victimei sunt realizate de aceleași persoane, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar bunei administrări a justiției;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: (...) c) audierea acestora cât și eventuala lor reaudiere se realizează de aceeași persoană, dacă acest lucru este posibil și dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților.			
(d)	toate audierile victimelor violenței sexuale, ale violenței bazate pe gen sau ale violenței în cadrul unor relații apropiate, cu excepția cazului în care sunt efectuate de un procuror sau un judecător, sunt efectuate de către o persoană de același sex cu victima, dacă victima dorește acest lucru, cu condiția	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: (...) (7) Audierea de către organele de cercetare penală a persoanelor vătămate care au fost victime ale infracțiunii de			

	ca derularea procedurilor penale să nu fie afectată.	violență în familie, prevăzută de art. 199 Cod penal, ale infracțiunilor de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor și corupere sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218 - 221 din Codul penal, ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art. 197 din Codul penal, hărțuire, prevăzută de art. 208 Cod penal, și hărțuire sexuală, prevăzută de art. 223 Cod penal, precum și în alte cazuri de violență în cadrul relațiilor apropiate, se efectuează numai de către o persoană de același sex cu persoana vătămată, la cererea acesteia, cu excepția cazului când organul judiciar apreciază că aceasta aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților.			
(3)	Următoarele măsuri sunt disponibile în cursul procedurilor judiciare pentru victimele cu nevoi specifice de protecție identificate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1):				Nu face obiectul prezentului proiect
(a)	măsuri de evitare a contactului vizual între victime și autorii infracțiunilor, inclusiv pe parcursul depunerii				Nu face obiectul prezentului proiect

	mărturie, prin mijloace adecvate, inclusiv prin utilizarea mijloacelor tehnice de comunicare;				
(b)	măsuri de garantare a posibilității ca victima să fie audiată în instanță fără a fi prezentă, în special prin folosirea mijloacelor tehnice de comunicare adecvate;				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	măsuri de evitare a adresării de întrebări inutile victimei privind viața privată, care nu sunt legate de infracțiunea respectivă; și				Nu face obiectul prezentului proiect
(d)	măsuri prin care să se permită derularea audierii în absența publicului.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 24 Dreptul la protecție al victimelor-copii în cursul procedurilor penale (1)	Pe lângă măsurile prevăzute la articolul 23, statele membre se asigură că atunci când victima este copil:				Nu face obiectul prezentului proiect
(a)	în cercetările penale, toate audierile victimei-copil pot fi înregistrate pe suport audiovizual și că aceste înregistrări pot fi utilizate ca probe în procedurile penale;	La articolul 111, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alin. (6) - (10), cu următorul cuprins: (...) (8) Dacă persoana vătămată este minor, înregistrarea audierii acesteia prin mijloace tehnice audio sau audiovideo este			

		obligatorie în toate cazurile. Atunci când înregistrarea nu este posibilă, acest lucru se consemnează în declarația persoanei vătămate, cu indicarea concretă a motivului pentru care înregistrarea nu a fost posibilă.			
(b)	în cercetările și procedurile penale, în funcție de rolul victimelor în sistemul judiciar penal relevant, autoritățile competente numesc un reprezentant special pentru victimele-copii în cazul în care, conform dreptului intern, titularii răspunderii părintești nu pot reprezenta victima-copil ca urmare a unui conflict de interese între aceștia și victima-copil sau atunci când victima-copil este neînsoțită sau separată de familie;				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	în cazul în care victima-copil are dreptul la consiliere juridică, aceasta are dreptul la propriul consilier juridic și la reprezentare în nume propriu în procedurile unde există sau ar putea exista un conflict de interese între victima-copil și titularii răspunderi părintești sau alte părți. Normele procedurale pentru înregistrările audiovizuale menționate				Nu face obiectul prezentului proiect

	la primul paragraf litera (a) și pentru utilizarea acestora se stabilesc în cadrul dreptului intern.				
(2)	În cazul în care vârsta victimei nu este cunoscută și există motive pentru a se considera că aceasta este copil, în sensul prezentei directive se prezumă că victima este copil.	15. Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile (...) „(6) Ori de câte ori organul judiciar nu poate stabili vârsta persoanei vătămate și există motive pentru a se considera că aceasta este minor, persoana vătămată va fi prezumată a fi minor;”			
Capitolul 5 Alte dispoziții Articolul 25 Formarea practicienilor (1)	Statele membre se asigură că funcționarii susceptibili să intre în contact cu victimele, precum personalul polițienesc și personalul instanțelor, beneficiază de cursuri de formare atât generale, cât și de specialitate, până la un nivel adecvat din punctul de vedere al contactului cu victimele, pentru a spori nivelul de conștientizare de către aceștia a nevoilor victimelor și pentru a le permite să poată trata victimele într-un mod respectuos, imparțial și profesionist.				Nu face obiectul prezentului proiect

(2)	Fără a aduce atingere independenței judiciare și diferențelor de organizare ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre solicită celor care răspund de formarea judecătorilor și a procurorilor implicați în proceduri penale să pună la dispoziție cursuri de formare atât generale, cât și de specialitate, pentru a spori nivelul de conștientizare de către judecători și procurori a nevoilor victimelor.				Nu face obiectul prezentului proiect
(3)	Cu respectarea adecvată a independenței profesiei juridice, statele membre recomandă celor care răspund de formarea avocaților să pună la dispoziție cursuri de formare atât generale, cât și de specialitate, pentru a spori nivelul de conștientizare de către avocați a nevoilor victimelor.				Nu face obiectul prezentului proiect
(4)	Prin serviciile publice sau prin finanțarea organizațiilor de sprijinire a victimelor, statele membre încurajează inițiative prin care cei care furnizează servicii de sprijinire a victimelor și de justiție reparatorie beneficiază de formare corespunzătoare la un nivel adecvat în ceea ce privește contactul cu victimele și îndeplinesc standardele profesionale necesare pentru a garanta				Nu face obiectul prezentului proiect

	că aceste servicii sunt furnizate într-un mod respectuos, imparțial și profesionist.				
(5)	În conformitate cu funcțiile practicianului, cu natura și nivelul contactului acestuia cu victimele, cursurile de formare urmăresc să permită practicianului să recunoască victimele și să le trateze în mod respectuos, profesionist și nediscriminatoriu.				Nu face obiectul prezentului proiect
Articolul 26 Cooperarea și coordonarea serviciilor (1)	Statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a facilita cooperarea dintre statele membre în vederea îmbunătățirii exercitării de către victime a drepturilor lor, astfel cum sunt prevăzute de prezenta directivă și în cadrul dreptului intern. Cooperarea în cauză urmărește cel puțin:				Nu face obiectul prezentului proiect
(a)	schimbul de bune practici;				Nu face obiectul prezentului proiect
(b)	consultarea în cazuri individuale; și				Nu face obiectul prezentului proiect
(c)	asistența acordată rețelelor europene care lucrează în domenii direct relevante pentru drepturile victimelor.				Nu face obiectul prezentului proiect
(2)	Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare, inclusiv prin intermediul internetului, menite să				Nu face obiectul prezentului proiect

	sensibilizeze publicul larg cu privire la drepturile prevăzute în prezenta directivă, să reducă riscul victimizării și să reducă la minimum impactul negativ al criminalității și riscurile de victimizare secundară și repetată, de intimidare și răzbunare, în special prin orientarea către grupuri vulnerabile precum copiii, victimele violenței bazate pe gen și ale violenței în cadrul unor relații apropiate. Astfel de măsuri pot include campanii de informare și sensibilizare, programe de cercetare și educare, dacă este cazul în cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile și cu alte părți interesate.				
Capitolul 6 Dispoziții finale Articolul 27 Transpunere (1)	Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 16 noiembrie 2015.				Nu necesita transpunere.
(2)	Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.				Nu necesita transpunere.

Articolul 28 Furnizarea de date și statistici	Până la 16 noiembrie 2017 și, ulterior, la fiecare trei ani, statele membre comunică Comisiei datele disponibile care arată modul și măsura în care victimele și-au exercitat drepturile prevăzute de prezenta directivă.				Nu necesita transpunere.
Articolul 29 Raport	Până la 16 noiembrie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, inclusiv o descriere a măsurilor adoptate în temeiul articolelor 8, 9 și 23, raport însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative.				Nu necesita transpunere.
Articolul 30 Înlocuirea Deciziei-cadru 2001/220/JAI	Decizia-cadru 2001/220/JAI se înlocuiește pentru statele membre care participă la adoptarea prezentei directive, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern. Pentru statele membre care participă la adoptarea prezentei directive, trimiterile la decizia-cadru sus- menționată se interpretează drept trimiteri la prezenta directivă.				Nu necesita transpunere.

Articolul 31 Intrarea vigoare	în Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.				Nu necesita transpunere.
	Articolul 32 Destinatarii Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.				Nu necesita transpunere.

TABEL DE CONCORDANȚĂ

DIRECTIVA 2008/99/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 19 NOIEMBRIE 2008 PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI PRIN INTERMEDIUL DREPTULUI PENAL

DIRECTIVA 2008/99/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 19 NOIEMBRIE 2008 PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI PRIN INTERMEDIUL DREPTULUI PENAL		<i>Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală</i>
Art. 1	Obiect Prezenta directivă stabilește măsuri de natură penală pentru a asigura o protecție mai eficace a mediului.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 2	Definiții În sensul prezentei directive:	
Art. 2 lit. a)	„contrare legii” înseamnă o încălcare:	Nu face obiectul prezentului proiect.
	(i) a actelor legislative adoptate în temeiul Tratatului CE și enumerate în anexa A, sau	
	(ii) în privința activităților care intră sub incidența Tratatului Euratom, o încălcare a actelor legislative adoptate în temeiul Tratatului Euratom și enumerate în anexa B, sau	Nu face obiectul prezentului proiect.
	(iii) a unei legi, a unui act administrativ al unui stat membru sau a unei decizii adoptate de o autoritate competentă a unui stat membru, care pune în aplicare legislația comunitară menționată la literele (i) sau (ii);	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 2 lit. b)	„speciile de floră și faună sălbatică protejate” înseamnă: (i) în sensul articolului 3 litera (f), acele specii menționate în: – anexa IV la Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică,	Nu face obiectul prezentului proiect.

	– anexa I la Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice și cele menționate la articolul 4 alineatul (2) din respectiva directivă;	
	(ii) în sensul articolului 3 litera (g), acele specii menționate în anexa A sau B la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor de faună și floră sălbatică prin controlul comerțului cu acestea;	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 2 lit. c)	„habitat în cadrul unui sit protejat” înseamnă orice habitat al speciilor pentru care o arie este clasificată ca arie de protecție specială, în temeiul articolului 4 alineatul (1) sau alineatul (2) din Directiva 79/409/CEE, sau orice habitat natural sau habitat al speciilor pentru care un sit este desemnat ca arie specială de conservare, în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE;	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 2 lit. d)	„persoană juridică” înseamnă orice entitate juridică care deține acest statut în temeiul legislației naționale aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice care exercită prerogative de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 3	Infrațiuni Statele membre se asigură că următoarele fapte constituie infracțiuni, în cazul în care sunt contrare legii și sunt săvârșite cu intenție sau cel puțin din culpă gravă:	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 3 lit. a)	deversarea, emiterea sau introducerea unei cantități de materii sau de radiații ionizante în aer, sol sau apă, care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei, ori animalelor sau plantelor;	Nu face obiectul prezentului proiect.

Art. 3 lit. b)	colectarea, transportul, valorificarea sau eliminarea de deșeuri, inclusiv controlul acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a spațiilor de eliminare și inclusiv acțiunile întreprinse de comercianți sau intermediari (gestionarea deșeurilor), care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 3 lit. c)	transportul de deșeuri, în cazul în care respectiva activitate intră în domeniul de aplicare a articolului 2 alineatul (35) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri și se efectuează într-o cantitate care nu poate fi neglijată, fie că se realizează printr-un singur transport, fie prin mai multe transporturi aparent legate între ele;	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 3 lit. d)	exploatarea unei uzine în care se desfășoară o activitate periculoasă sau în care sunt depozitate sau utilizate substanțe sau preparate periculoase și care, în exteriorul uzinei, provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane, sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei, ori animalelor sau plantelor;	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 3 lit. e)	producția, procesarea, manipularea, folosirea, deținerea, depozitarea, transportul, importul, exportul sau eliminarea de materiale nucleare sau de alte substanțe radioactive periculoase, care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a oricărei persoane, sau daune calității aerului, calității solului sau calității apei, ori animalelor sau plantelor;	Nu face obiectul proiectului.

Art. 3 lit. f)	uciderea, distrugerea, posesia sau obținerea de specimene din speciile de faună sau floră sălbatică protejate, cu excepția cazurilor în care fapta afectează o cantitate neglijabilă de astfel de specimene și are un impact neglijabil asupra stării de conservare a speciilor;	Nu face obiectul proiectului.
Art. 3 lit. g)	comerțul cu specimene din speciile de faună sau floră sălbatică protejate sau cu părți ori derivate ale acestora, cu excepția cazurilor în care actul afectează o cantitate neglijabilă de astfel de specimene și are un impact neglijabil asupra stării de conservare a speciilor;	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 3 lit. h)	orice act care provoacă deteriorarea semnificativă a unui habitat din cadrul unui sit protejat;	Nu face obiectul proiectului.
Art. 3 lit. i)	producția, importul, exportul, introducerea pe piață sau folosirea de substanțe care epuizează stratul de ozon.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 4	Instigarea și complicitatea Statele membre se asigură că instigarea și complicitatea la actele săvârșite cu intenție menționate la articolul 3, sunt sancționabile ca infracțiuni.	Nu face obiectul proiectului.
Art. 5	Sanțiuni Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura aplicabilitatea unor sancțiuni penale eficace, proporționale și cu efect de descurajare pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4.	Nu face obiectul proiectului.
Art. 6 alin. 1	Răspunderea persoanelor juridice Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi considerate răspunzătoare pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, în cazul în care aceste infracțiuni au fost comise în beneficiul lor de orice persoană care deține o poziție de conducere în cadrul persoanei juridice și care a acționat fie individual, fie în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice, pe baza: (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice,	Nu face obiectul proiectului.

	(b) unei prerogative de a lua decizii în numele persoanei juridice, sau (c) a unei prerogative de control în cadrul persoanei juridice.	
Art. 6 alin. 2	Statele membre se asigură, de asemenea, că o persoană juridică poate fi considerată răspunzătoare în cazul în care lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă comiterea unei infracțiuni menționate la articolele 3 și 4, în beneficiul persoanei juridice respective, de către o persoană sub autoritatea acesteia.	Nu face obiectul proiectului.
Art. 6 alin. 3	Răspunderea unei persoane juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt implicate în infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 în calitate de autori, instigatori sau complici.	Nu face obiectul proiectului.
Art. 7	Sanctiuni aplicate persoanelor juridice Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura aplicabilitatea unor sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare persoanelor juridice considerate răspunzătoare pentru o infracțiune în temeiul articolului 6.	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: (...) După alineatul (5) al articolului 345 se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins: „(6) Prin excepție de la dispozițiile art. 137 alin. (2), în cazul infracțiunii prevăzute în prezentul articol suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 lei și 25000 de lei.” Articolul 356 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 356. Infectarea apei (1) Infectarea prin orice mijloace a surselor sau rețelilor de apă, dacă apa devine dăunătoare sănătății oamenilor, animalelor sau plantelor, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani. (2) Dacă fapta este săvârșită din culpa, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda. (3) Prin excepție de la dispozițiile art. 137 alin. (2), în cazul infracțiunii prevăzute în prezentul articol suma

		corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 lei și 25000 de lei. (4) Tentativa se pedepsește.”
Art. 8 alin. 1	Transpunere Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative, necesare pentru a se conforma prezentei directive, înainte de 26 decembrie 2010. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.	Nu face obiectul proiectului.
Art. 8 alin. 2	Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă, precum și un tabel ce indică corespondența dintre prezenta directivă și dispozițiile naționale adoptate.	Nu face obiectul proiectului.
Art. 9	Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	Nu face obiectul proiectului.
Anexa A	LISTA ACTELOR LEGISLATIVE COMUNITARE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TRATATULUI CE A CĂROR ÎNCĂLCARE CONSTITUIE O FAPTĂ CONTRARĂ LEGII ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 2 LITERA (a) PUNCTUL (i) DIN PREZENTA DIRECTIVĂ - Directiva 70/220/CEE a Consiliului din 20 martie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile preconizate împotriva poluării aerului cu emisii poluante provenind de la motoarele autovehiculelor; - Directiva 72/306/CEE a Consiliului din 2 august 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile preconizate împotriva	Nu face obiectul proiectului.

	emisiilor de poluanți provenind de la motoarele diesel destinate propulsiei vehiculelor; - Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate; - Directiva 76/160/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1975 privind calitatea apei pentru scăldat; - Directiva 76/769/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe și preparate periculoase; - Directiva 77/537/CEE a Consiliului din 28 iunie 1977 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de poluanți de la motoarele diesel cu care sunt echipate tractoarele agricole sau forestiere pe roți; - Directiva 78/176/CEE a Consiliului din 20 februarie 1978 privind deșeurile din industria dioxidului de titan; - Directiva 79/117/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1978 privind interzicerea introducerii pe piață și folosirii produselor fitosanitare care conțin anumite substanțe active; - Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice; - Directiva 82/176/CEE a Consiliului din 22 martie 1982 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din sectorul electrolizei clorurilor; - Directiva 83/513/CEE a Consiliului din 26 septembrie 1983 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de cadmiu; - Directiva 84/156/CEE a Consiliului din 8 martie 1984 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare industriale decât cel al electrolizei clorurilor;	
--	---	--

- Directiva 84/360/CEE a Consiliului din 28 iunie 1984 privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale;
- Directiva 84/491/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1984 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorciclohexan;
- Directiva 85/203/CEE a Consiliului din 7 martie 1985 privind normele de calitate a aerului în privința dioxidului de azot;
- Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură;
- Directiva 86/280/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările anumitor substanțe periculoase incluse în Lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE;
- Directiva 87/217/CEE a Consiliului din 19 martie 1987 privind prevenirea și reducerea poluării mediului cu azbest;
- Directiva 90/219/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic;
- Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale;
- Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare;
- Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole;
- Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase;
- Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică;
- Directiva 92/112/CEE a Consiliului din 15 decembrie 1992 privind procedurile de armonizare a

	programelor de reducere, în vederea eliminării, a poluării cauzate de deșeurile din industria dioxidului de titan; - Directiva 94/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la ambarcațiunile de agrement: dispozițiile modificate prin Directiva 2003/44/CE; - Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje; - Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea carburanților și din distribuția acestora de la terminale la stațiile de distribuție a carburanților; - Directiva 96/49/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul rutier de mărfuri periculoase; - Directiva 96/59/CE a Consiliului din 16 septembrie 1996 privind eliminarea bifenililor policlorurați și a terfenililor policlorurați (PCB/TPC); - Directiva 96/62/CE a Consiliului din 27 septembrie 1996 privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător; - Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase; - Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră;	
--	--	--

	- Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea; - Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive; - Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei; - Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman; - Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații; - Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător; - Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri; - Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi; - Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz; - Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei; - Directiva 2000/69/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2000 privind valorile limită pentru benzen și monoxidul de carbon din aerul înconjurător; - Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor;	
--	--	--

	- Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon; - Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic; - Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalații de ardere de mari dimensiuni; - Directiva 2002/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 februarie 2002 privind ozonul din aerul înconjurător; - Directiva 2002/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice; - Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE); - Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător; - Regulamentul (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind detergenții; - Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenți; - Directiva 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 septembrie 2005 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la	
--	---	--

	motoarele cu aprindere prin scânteie alimentate cu gaz sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule; - Directiva 2005/78/CE a Comisiei din 14 noiembrie 2005 de aplicare a Directivei 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la motoare cu aprindere prin scânteie alimentate cu gaz sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule și de modificare a anexelor I, II, III, IV și VI la aceasta; - Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat; - Directiva 2006/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității; - Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile; - Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive; - Directiva 2006/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind emisiile provenite de la sistemele de climatizare ale autovehiculelor; - Directiva 2006/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind calitatea apelor dulci care necesită protecție sau îmbunătățiri în vederea întreținerii vieții piscicole; - Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori;	
--	--	--

	- Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării; - Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră; - Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri; - Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor; - Regulamentul (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică; - Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării.	
Anexa B	LISTA ACTELOR LEGISLATIVE COMUNITARE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TRATATULUI EURATOM A CĂROR ÎNCĂLCARE CONSTITUIE O FAPTĂ CONTRARĂ LEGII ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 2 LITERA (a) PUNCTUL (ii) DIN PREZENTA DIRECTIVĂ - Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante;	

	- Directiva 2003/122/Euratom a Consiliului din 22 decembrie 2003 privind controlul surselor radioactive închise de mare activitate și a surselor orfane; - Directiva 2006/117/Euratom a Consiliului din 20 noiembrie 2006 privind supravegherea și controlul transferurilor de deșeuri radioactive și combustibil uzat.	
--	--	--

